

www.mosv.gr
nea@mosv.gr

Τα νέα του Βρυσοχωρίου

α ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΚΩΔ: 1979

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2019

Αρ. Φύλλου 109
Έτος Ίδρυσης
1993

ΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΗΘΗ - ΕΘΙΜΑ - ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η μεγάλη χριστιανική γιορτή ήταν μια ευχάριστη όαση στην καρδιά του χειμώνα, ομόρφυνε τη ζωή των κατοίκων του χωριού μας, διαφοροποιούσε την καθημερινότητα και δημιουργούσε, με τις ετοιμασίες, τις παραδόσεις και τα ξεχωριστά ήθη και έθιμα βιώματα και ευχάριστες αναμνήσεις.

Από πολλές μέρες πριν τη γιορτή άρχιζαν οι ετοιμασίες. Οι άντρες πήγαιναν στο δάσος να κόψουν και να μεταφέρουν ξύλα, που θα έκαιγαν στο τζάκι από τα Χριστούγεννα ως τα Φώτα.

Τα ξύλα έπρεπε να κοπούν πολύ μακριά από το χωριό, εκεί που δεν ακουγόταν ποτέ το λάλημα του πετεινού.

Οι γυναίκες ασχολούνταν με τις δουλειές του σπιτιού. Να καθαρίσουν το σπίτι, να τακτοποιήσουν το κελάρι, να συμπληρώσουν ότι έλειπε σε ρούχα, ή και τρόφιμα από την αγορά των Ιωαννίνων ή και της Κόνιτσας, όσο ο καιρός επέτρεπε τις μετακινήσεις.

Τα παιδιά ετοιμάζαν το «κολιντάρι». Ήταν ένας ξύλινος σταυρός που κρέμονταν σε γερό και μακρύ σπάγγο. Στο σπάγγο περνούσαν τον «κουλάκο» (κουλούρι) που τους έδιναν στα σπίτια, όταν ανήμερα των Χριστουγέννων περνούσαν τραγουδώντας τα βλάχικα κάλαντα.

«Κόλιντε – μέλιντε δώσε κουλάκου θεία, να σου ζήσει ο θεός και τα παι-

διά».

Στόλιζαν ακόμη το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Τα στολίδια ήταν κουκουνάρια, καρύδια, βελανίδια και κυπαρισσόμηλα τυλιγμένα σε χρυσόχαρτα. Τούφες βαμβάκι για χιόνι και μπαλόνια συμπλήρωναν τον στολισμό.

Στη βάση του δέντρου ήταν τοποθετημένες ευχετήριες κάρτες. «Merry Christmas» έγραφε μια ευχετήρια κάρτα σταλμένη από την Αμερική, «αίσιον και ευτυχές το 1953» έγραφε, θυμάμαι, μια άλλη σε κάποιο χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Παραμονές της γιορτής κάθε οικογένεια έσφαζε και το θρεφτάρι της (γίδα, αρνί ή και γουρούνι) που θα έδινε το κρέας για τις γιορτές. Και αν κάποια οικογένεια δεν είχε το σφαχτό της και δυσκολευόταν να προμηθευτεί τα απαραίτητα, τότε συγγενείς, φίλοι, γείτονες και χωριανοί φρόντιζαν έμπρακτα και μυστικά να εκδηλώσουν την αγάπη, τη βοήθεια και την συμπάρασταση στην άπορη οικογένεια.

Πολλές οικογένειες καρτερούσαν και τους ξενιτεμένους τους και τότε ήταν διπλή η χαρά και οι ετοιμασίες.

Τη νύχτα των Χριστουγέννων, χαρούμενα χτυπούσαν οι τρεις καμπάνες του χωριού. Όλοι οι χωριανοί με τα φανάρια τους, για να φωτίζουν τον δρόμο, έφταναν στον Άγιο Χαράλαμπο για να παρακολουθήσουν την λει-

τουργία της γέννησης. Η λειτουργία τελείωνε τα χαράματα.

Στο σπίτι η γιαγιά είχε έτοιμο το κυλό που θα έφτιαχνε τις «μέλιντες» - λαλαγγίτες. Καθάριζε τη γωνιά και πάνω στην καμένη πλάκα έριχνε λίγο κυλό, ψήνονταν οι μέλιντες και με μέλι και καρύδια τρώγονταν ευχάριστα.

Έπειτα τα παιδιά παρέες παρέες πήγαιναν για τα κάλαντα.

Το μεσημέρι στρώνονταν πλούσιο τραπέζι με άφθονο κρέας τυριά, πίτες, ντολμάδες και γλυκά και όλα αυτά μετά από μια πολύ αυστηρή νηστεία που άρχιζε από τα μέσα του Νοέμβρη και διαρκούσε 40 ημέρες.

Η ημέρα των Χριστουγέννων περνούσε με ομαδικές επισκέψεις στους εορτάζοντες την ονομαστική τους εορτή, αλλά και επισκέψεις σε φιλικά και συγγενικά σπίτια, όπου ο χρόνος περνούσε με διηγήσεις και ιστορίες για φαντάσματα, νεράιδες και ξωτικά που αυτές τις μέρες κυκλοφορούσαν στο χωριό.

Φόβο τα παιδιά! Δεν έβγαιναν ποτέ έξω έτσι και νύχτωνε. Περισσότερο φοβότανε τις ΑΠΕΛΕΧΩΝΕΣ (νερολεχώνες).

Ο Απελεχώνες γεννιόνταν στα ποτάμια και στα νερά την ημέρα των Χριστουγέννων που ήταν λεχώνα και η Παναγία.

Κανείς δεν τις είχε δει, ούτε είχαν κάνει κακό σε κανέναν. Αλλά ακουγόταν οι φωνές τους, το βουητό τους,

τα τραγούδια τους ή και το κλάμα τους όταν πονούσαν. Φυλάγονταν τα παιδιά και φοβότανε να πλησιάσουν τα νερά και τα ποτάμια.

Τους καλικάντζαρους δεν τους φοβότανε. Αυτοί έβγαιναν τις νύχτες στους τρεις νερόμυλους του χωριού. Εκεί προσπαθούσαν να λωβιάσουν, να μολύνουν το σιτάρι και το αλεύρι και να κοροϊδεύουν έπειτα τους ανθρώπους. Γι' αυτό οι μυλωνάδες καθάριζαν καλά τους μύλους και δεν άλεθαν ως τα θεοφάνεια που θα αγιάζονταν τα νερά.

Στα σπίτια δεν πλησίαζαν. Φοβότανε τη φωτιά και τον καπνό έτσι έλεγαν όσοι είχαν μελετήσει και γνώριζαν για τη ζωή των καλικάντζαρων...

Ακόμη όλες τις μέρες των Χριστουγέννων δεν έπρεπε τα βράδια να είναι απλωμένα ρούχα στις αυλές. Τα έπαιρναν τα ξωτικά και οι νεράιδες, τα έσκιζαν, τα σκορπούσαν και διασκέδαζαν.

Όμορφα περνούσαν οι μέρες των Χριστουγέννων στο χωριό μας παρά τις πολλές δυσκολίες και τα προβλήματα από την έλλειψη συγκοινωνίας, ηλεκτρικού ρεύματος, υδροδότησης και άλλων ευκολιών.

Παρ' όλα αυτά είχανε μια μαγεία, μια γοητεία, έμειναν αλησμόνητες!

**Χρόνια πολλά
Καλή Χρονιά!!**

**Για την συντακτική επιτροπή
Ευτυχία Οικονόμου – Γεωργπούλου**

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ - ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

«Χιόνια στο καμπαναριό

Που Χριστούγεννα σημαίνουν»

Όμως χιόνια πολύ ψηλά στην Τσουκαρόσια. Ημέρες ηλιόλουστες με πολύ κρύο και η κλιμα-

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ - ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΑΝ ΕΠΕΦΤΕ ΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

ΓΙΑΝΝΗ ΣΑΡΑΛΗ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ 1940 ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κείνες τις μέρες έβρεχε· είχαν ξεσπάσει κάτι φοβερές θύελλες, από κείνες που έρχονται πολλές φορές τα χιονοπτώρια στην Ήπειρο, είχαν ανοίξει τα ουράνια και χυμούσαν στη διψασμένη γη, σα να μην είχε δει χρόνια μια σταλιά νερού.

Όλο το τάγμα Κονίτσας βρισκόταν καταυλισμένο στον Αι - Θανάση με τα πανύψηλα δέντρα και το πυκνό δάσος

Η οικογένεια ΕΞΑΡΧΟΥ έχει πολύ βαθιές ρίζες στο χωριό μας. Γνωστός γενάρχης είναι ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΞΑΡΧΟΥ. Γεννήθηκε πριν το 1800. Σε εραρική κατάσταση του 1826, που έγινε στην Κωνσταντινούπολη και έχει δημοσιευθεί στο βιβλίο με τίτλο "ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ" του Γιώργη Στ. Οικονόμου, και της Μαρίας Τσουήνη-Ρέμου, αναφέρεται το όνομα του "νήκο έξαχε" και άλλο ως "Έξαρχος". Ο νήκο πρέπει να είναι ο γενάρχης της οικογένειας που το 1826 ήταν στην Κων/πολη. Ο Έξαρχος ίσως να ήταν αδερφός του.

Είναι γνωστό πως είχε δύο γιους, γενάρχη με τη σειρά τους μεγάλων οικογενειών. Αν είχε και άλλα παιδιά αγόρια ή κορίτσια δεν είναι γνωστό.

Τα αγόρια ήταν ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ και ο ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ. Το γενεαλογικό δέντρο του Αδαμάντιου θα γραφεί σε επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ παντρεύτηκε τη ΧΡΥΣΩ ΚΟΥΝΑΒΟΥ και απόκτησαν τρία κορίτσια. Τη ΧΑΪΔΩ που παντρεύτηκε το 1855 τον Ιωάννη Φιλτσικά, τη ΜΑΡΙΑ που παντρεύτηκε το 1854, τον Αθανάσιο Μαργάρα και τη ΣΤΑΜΑΤΩ που παντρεύτηκε το 1862 τον Θεόδωρο Γεωργίου Καραχούσιο από το Ηλιοχώρι. Και για τους τρεις γάμους έχουν συντα-

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Γράφει η Ευτυχία Οικονόμου - Γεωργοπούλου

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ

θεί αντίστοιχα προικοσύμφωνα τα οποία υπάρχουν στον κώδικα της κοινότητας και θα δημοσιευθούν σε άλλο φύλλο.

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΧΟΥΣΙΟΣ πήγε γαμπρός στο σπίτι της Σταμάτως Αθανασίου Εξάρχου και όπως συνηθιζόταν τότε τα παιδιά του πολιτογραφήθηκαν με το επίθετο της μητέρας τους δηλαδή ΕΞΑΡΧΟΥ.

Απόκτησαν τέσσερα παιδιά. Τον ΑΝΤΩΝΗ, τον ΑΘΑΝΑΣΙΟ, τον ΑΔΑΜΑΝΤΙΟ, και τη ΜΑΡΙΑ. Τα ονόματα των τριών αγοριών είναι γραμμένα στον εκλογικό κατάλογο του 1920, ενώ στο Μητρώο της Κοινότητας είναι μόνο το όνομα του Αντώνη με έτος γέννησης το 1868.

Ο Αντώνης (1868-1942) ταξίδευσε στην Ανατολική Θράκη και εγκαταστάθηκε στη Ραιδεστό, όπου διατηρούσε μεγάλο μπακάλικο, χωρίς ποτέ να κόψει τους δεσμούς με το χωριό. Παντρεύτηκε την Κων-

σταντινοπολίτισσα ΜΑΡΙΑ ΛΟΓΟΘΕΤΗ και απόκτησαν έξι παιδιά. Τον ΑΘΑΝΑΣΙΟ, τον ΘΕΟΔΩΡΟ, τον ΔΗΜΗΤΡΗ, τη ΧΡΥΣΩ, τον ΜΙΧΑΛΗ και τη ΣΤΑΜΑΤΙΑ.

Επέστρεψε όμως στο χωριό με την οικογένειά του, όταν οι Τούρκοι σκότωσαν τα δύο μεγαλύτερα αγόρια, τον Αθανάσιο και τον Θεόδωρο. Στο χωριό ασχολήθηκε με τα κοινά και υπηρέτησε για πολλά χρόνια πρόεδρος της Κοινότητας.

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (1879-1916) παντρεύτηκε τη Βρυσσοχωρίτισσα Αικατερίνη Αντ. Μπιδέρη. Ακολούθησε τον αδελφό του στην ξενιτειά και τελικά εγκαταστάθηκε στη Δράμα όπου είχε φαρμακείο.

Απόκτησαν τέσσερα παιδιά, τον ΓΙΩΡΓΟ που πέθανε μικρός, τη ΣΤΑΜΑΤΙΑ, που και αυτή πέθανε μικρή, τον ΝΙΚΟ, που για χρόνια υπηρέτησε ως Γραμματέας στην Κοινότητα Βρυσσοχωριού και

έγραψε μάλιστα το 1975 και το βιβλίο "ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ" και τον ΘΕΟΔΩΡΟ που έζησε όλη του τη ζωή με την οικογένειά του στο Βρυσσοχώρι. Ο Αθανάσιος εγκαταστάθηκε στο σπίτι της θείας του Χαΐδως Εξάρχου - Φιλτσικά όπου ζούνε μέχρι σήμερα οι απόγονοί του.

Ο ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ (1870-1917) παντρεύτηκε τη Δέσποινα Χαντόλιου. Από τα τρία παιδιά που απόκτησαν πέθαναν ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ και η ΣΤΑΜΑΤΙΑ σε μικρή ηλικία, μαζί με τον πατέρα τους από τη γρίπη του 1917 και έζησε μόνο η ΧΡΥΣΗ.

Η ΜΑΡΙΑ (1875-1955) έκανε τρεις γάμους. Χήρεψε και τις τρεις φορές χωρίς να αφήσει απογόνους. Το σπίτι της οικογένειας ήταν στον Πέρα Μαχαλά κάτω και αριστερά από το σπίτι του κ. Ευθυμίου Πουποβίνη. Ήταν ένα ωραίο διόροφο πέτρινο σπίτι, που ο τελευταίος ιδιοκτήτης ο Αντώνης Εξάρχου μαζί με τη σύζυγό του το είχαν περιποιηθεί πάρα πολύ. Στο σπίτι αυτό έζησαν πολλές οικογένειες, μεγάλωσαν πολλά παιδιά και κατά διαστήματα φιλοξενήθηκε πολύς κόσμος. Δυστυχώς κατέρρευσε στη δεκαετία του 1970.

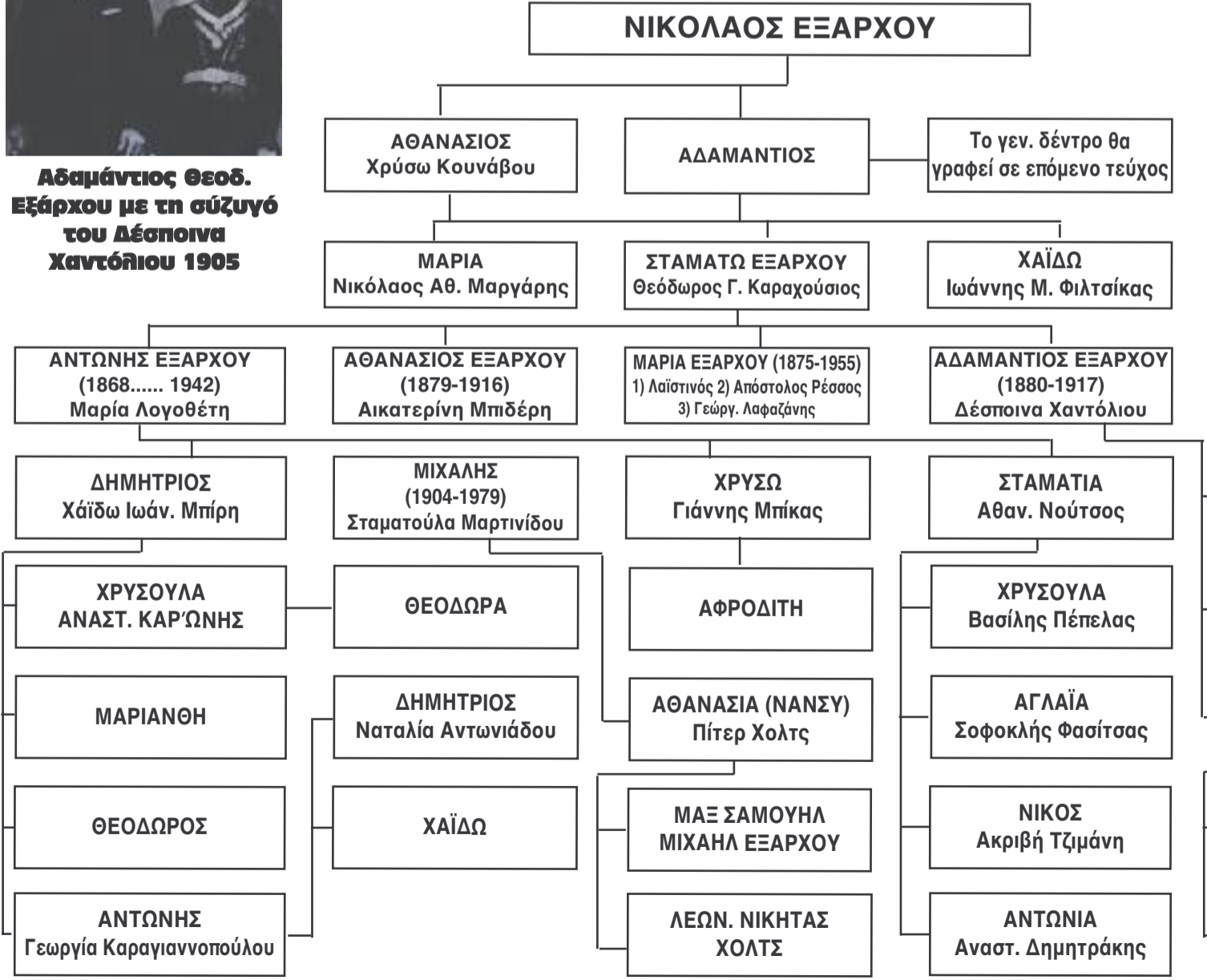
Απόγονοι των οικογενειών ΕΞΑΡΧΟΥ ζούνε σήμερα στο Βρυσσοχώρι, στο Γιδά, στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα, στην Κόρινθο και στην Αμερική. Το γενεαλογικό τους δέντρο σχηματίζεται ως εξής:

Αδαμάντιος Θεοδ. Εξάρχου με τη σύζυγό του Δέσποινα Χαντόλιου 1905

2) Χαΐδω Δημ. Εξάρχου Μαρία Αντ. Εξάρχου και Αικατερίνη Αθαν. Εξάρχου Γιδάς δεκαετία 1950

ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Επιμέλεια: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΙΑΜΠΙΡΗ και ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Την Παρασκευή 8 Νοεμβρίου 2019 ο πρόεδρος της τοπικής κοινότητας Βρυσσχωριού του Δήμου Ζαγορίου, μέλος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Κληροδοτήματος «ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ», τέλεσε στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου το καθιερωμένο από τη Διαθήκη του Ευεργέτη «ΜΟΝΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ» την 8η Νοεμβρίου εκάστου έτους (ανεξαρτήτου ημέρας) ημέρα θανάτου της φιλοστόργου μου μητρός να τελείται Ιερατικό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των γονέων μου ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ και λοιπών συγγενών μου.

Στη σεμνή αυτή τελετή χοροστατούντος του αιδεσιμότατου π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ και ιεροψάλτου Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΚΑΡΟΥ παρευρέθηκαν οι φο-

ρείς του χωριού, παλαιοί και νέοι υπότροφοι.

Μετά τη Θεία λειτουργία με καταρακτώδη βροχή τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων από τον πρόεδρο της τοπικής κοινότητας Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΣΙΑΜΠΙΡΗ και από τον πρόεδρο του Μ.Ο. Σ Κ. ΕΥΘΥΜΙΟ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ εκ μέρους του Συλλόγου στην προτομή του ευεργέτη.

Στο καφενείο του ΚΩΣΤΑ μοιράστηκαν στους παρευρισκόμενους τα αρτίδια – κόλυβα κονιάκ και καφέ.

Όλοι ευχήθηκαν να είναι αιωνία η μνήμη τους και εξήραν την μεγαλοψυχία τους για τα πατριωτικά αισθήματα που μετέδωσαν στο γιο τους ΧΡΗΣΤΟ ευεργέτη του χωριού μας.

ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
Τ.Κ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

Βρυσσχωρί 14-10-2019
ΠΡΟΣ ΔΗΜΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

ΘΕΜΑ: «ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΙΣ»

- 1) Σας πληροφορώ ότι από τις κατολισθήσεις που έγιναν το 2017 στο κεντρικό ρέμα του χωριού έχουν πέσει πολλά δένδρα.
- 2) Με δυνατές βροχές και εν όψη του χειμώνα υπάρχει κίνδυνος να δημιουργηθούν σοβαρά προβλήματα στον οικισμό.
- 3) Σχετικά ενημέρωση έχει γίνει και στα προηγούμενα Δ.Σ. Δήμαρχο και Αντιδήμαρχο.
- 4) Παρακαλώ όπως ενεργήσετε το ταχύτερο δυνατόν πριν να έχουμε προβλήματα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Τ.Κ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ
Κ. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
Τ.Κ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

Βρυσσχωρί 19-10-2019
ΠΡΟΣ ΔΗΜΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

ΘΕΜΑ : «ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΜΟΝΟΤΟΞΩΝ ΠΕΤΡΙΝΩΝ ΓΕΦΥΡΙΩΝ»

1. Σας πληροφορώ ότι στο χωριό μας υπάρχουν οκτώ (8) μονότοξες πέτρινες γέφυρες άνω των τριακοσίων (300) ετών οι οποίες εξυπηρετούν τις ανάγκες των κατοίκων και μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει καμία συντήρηση ούτε επιθεωρηθεί από ειδικούς.
2. Παρακαλώ όπως απευθυνθείτε στις αρμόδιες υπηρεσίες να προβούν στον έλεγχο και συντήρηση πριν να είναι αργά.
3. Σε περίπτωση κατάρρευσης δεν θα φέρουμε καμία ευθύνη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Τ.Κ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ
Κ. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
Τ.Κ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

Βρυσσχωρί 14-10-2019
ΠΡΟΣ
ΔΗΜΟ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

ΘΕΜ.: "ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2020"

Σας υποβάλλω το τεχνικό πρόγραμμα για το έτος 2020 με την εξής προτεραιότητα:

1. Αντικατάσταση Δικτύου Ύδρευσης από "Δεξαμενή έως οικία Νίκης Εξάρχου" περίπου 350 Μ. Καθώς το δίκτυο είναι από το 1966 και έχει πολλά προβλήματα.
2. Συντήρηση πλατείας Αγίου Χαράλαμπος (ΠΛΑΤΑΝΟΣ) έχουν ξηλωθεί πολλές πλάκες.
3. Κατασκευή λιθόστρωτου δρόμου "ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΕΩΣ ΟΙΚΙΑ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΣΑΒΕΤΗ"
4. ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΗ ΔΡΟΜΟΥ "ΟΙΚΙΑ ΤΣΙΟΜΙΔΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΩΣ ΓΕΦΥΡΑ ΓΚΑΡΑΝΗ".
5. ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΗ ΔΡΟΜΟΥ "ΓΕΦΥΡΑ ΓΚΑΡΑΝΗ ΕΩΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ"
6. ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΗ ΔΡΟΜΟΥ "ΟΙΚΙΑΣ ΖΗΣΗ ΜΠΛΗΝΤΑ ΕΩΣ ΟΙΚΙΑ ΡΗΜΑ".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Τ.Κ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ
Κ. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ ΤΟΠΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Βρυσσχωριού μέλος της Διαχειριστικής Επιτροπής του Κληροδοτήματος «ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ» της Τοπικής Κοινότητας Βρυσσχωριού, καλεί όλους τους μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές που δικαιούνται υποτροφία να υποβάλλουν δικαιολογητικά, προκειμένου να τους χορηγηθεί υποτροφία για το σχολικό έτος 2019-2020 και να κατατεθούν στο Δήμο.

1. Βεβαίωση φοίτησης σε Σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης ή ΑΕΙ ή ΤΕΙ ή για μεταπτυχιακές σπουδές, που να φαίνεται και ο χρόνος εγγραφής τους στη Σχολή (μόνο για τους φοιτητές των ΑΕΙ-ΤΕΙ).

2. Πιστοποιητικό ότι είναι Δημότης ή Δημώτισσα του Τοπικού Διαμερίσματος Βρυσσχωριού (από τα ΚΕΠ ή το Δήμο).

3. Αίτηση με την οποία να ζητείται υποτροφία (σε περίπτωση ανηλίκων, αίτηση γίνεται από τον κηδεμόνα). Υποτροφία δικαιούνται:

Α) Μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου του Νομού Ιωαννίνων, που είναι εγγεγραμμένοι στο Δημοτολόγιο της Τοπικής Κοινότητας ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ.

Β) Όσοι αποφοιτούν από Λύκεια του Νομού Ιωαννίνων και επιτύχουν σε οποιοδήποτε ΑΕΙ ή ΤΕΙ της Ελλάδος, εφόσον είναι εγγεγραμμένοι στο Δημοτολόγιο της Τοπικής Κοινότητας Βρυσσχωριού.

Γ) Παιδιά που αποφοιτούν από οποιοδήποτε Λύκειο της Ελλάδος και είναι εγγεγραμμένα στο Δημοτολόγιο της Τοπικής Κοινότητας Βρυσσχωριού τουλάχιστον προ πενταετίας και επιτύχουν σε οποιοδήποτε ΑΕΙ ή ΤΕΙ της

Ελλάδας.

Δ) Όσο από τα παραπάνω παιδιά συνεχίσουν μεταπτυχιακές σπουδές σε Πανεπιστήμιο του εσωτερικού ή εξωτερικού για τέσσερα χρόνια και μέχρι ηλικίας τριάντα (30) ετών.

Ε) Το ποσό της υποτροφίας ανέρχεται για μεν τους μαθητές Γυμνασίου – Λυκείου στα 400 ευρώ, για δε τους σπουδαστές ΑΕΙ και ΤΕΙ στο ποσό των 600.

Τα ανωτέρω ποσά δύνανται να αυξομειωθούν λόγω των εσόδων του Κληροδοτήματος και του αριθμού των υποτρόφων που θα καταθέσουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

Βρυσσχωρί Ζαγορίου Τ.Κ. 44010
Πληροφορίες στα τηλ. 2653022790, 6974061008, 6945436304 και 6979322848.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Τα δικαιολογητικά να υποβληθούν συγκεντρωτικά όπως τα παρακάτω υποδείγματα

Α' Αίτηση για φοιτητές ΑΕΙ – ΤΕΙ Μεταπτυχιακών

ΑΙΤΗΣΗ
Του Γεωργίου
Κόντου του Ιωάννου
Φοιτητής του Παν/μίου
Ιωαννίνων Βρυσσχωρί
10 Φεβ. 2020

ΠΡΟΣ:
Την Διαχειριστική Επιτροπή
του Κληροδοτήματος
«ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ»
Βρυσσχωριού Δήμου
Ζαγορίου

Σας υποβάλλω τα παρακάτω δικαιολογητικά προκειμένου να μου χορηγηθεί υποτροφία να μου χορηγηθεί υποτροφία από το Κληροδοτήμα για το Ακαδημαϊκό Έτος 2019-2020.

1. Βεβαίωση φοιτητικής μου Ιδιότητας
2. Πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης

Ο – Η Αιτών

Β' Αίτηση για μαθητές Γυμνασίου – Λυκείου (υποβάλλεται από τον κηδεμόνα).

ΑΙΤΗΣΗ
Του Γεωργίου
Κόντου, κάτοικος
Βρυσσχωριού
Βρυσσχωρί 10 Φεβ.
2019

ΠΡΟΣ: Την Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος «Χρήστου Αθανασιάδη» Βρυσσχωριού Δήμου Ζαγορίου

1. Σας υποβάλλω τα παρακάτω δικαιολογητικά της κόρης μου Γεωργίας Κόντου προκειμένου να χορηγηθεί υποτροφία από το Κληροδοτήμα για το Σχολ. έτος 2019-2020.

1. Βεβαίωση φοίτησης
2. Πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης

Ο – Η αιτ.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΤΗΣΙΟΥ ΧΟΡΟΥ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου σε συνεδρίαση του αποφάσισε ομόφωνα να πραγματοποιήσει το Σάββατο 7 Μαρτίου 2020 στο καφέ – ταβέρνα «ΑΛΕΚΟΣ» στο Κρυφοβό Ιωαννίνων τον ετήσιο χορό

Προσκαλεί

Συγχωριανούς και φίλους στο αντάμωμα αυτό να ανταλλάξουμε ευχές και να περάσουμε μια ευχάριστη και διασκεδαστική βραδιά.

Τιμή συμμετοχής δεκαπέντε (15) ευρώ το άτομο και παιδικά δέκα (10) ευρώ το άτομο. Στην τιμή συμπεριλαμβάνονται:

A. ΜΕΝΟΥ

- Σαλάτα (Αλέκος) μαρούλι, λάλα, καρότα, λάχανο άσπρο και κόκκινο, ρόδι, καλαμπόκι, ντοματίνια, σος παντζαριού, φέτα λαδορίγανη

- Κυρίως πιάτο: φιλέτο κοτόπουλο και μπριζολάκια χωρίς οστά, πιλάφι ανάμεικτα λαχανικά πατάτες φούρνου.

- Ποτά απεριόριστα: νερό, αναψυκτικά, μπύρες Amstel, Alfa, Μάμος, Λευκό κρασί Εγγενής Ζίτσα, κόκκινο ροζέ Μελισσόμαντρα, Αγιωρίτικο, Νεμέας

B. Δημοτική ορχήστρα

Λόγω σαρακοστής όσοι επιθυμούν έξτρα πιάτο να το δηλώσουν στο Δ.Σ. του Συλλόγου

Δηλώσεις συμμετοχής το αργότερο έως 20 Φεβρουαρίου 2020 για να δηλώσουμε τις μερίδες στο κέντρο στους: Ευθύμιο Πουποβίνη πρόεδρο τηλ. 6979322848

- Βασιλική Δρομπολιανούδη ταμίας τηλ. 6947042559

- Ευτυχία Οικονόμου έφορας εκδηλώσεων τηλ. 6979630034

- Δημήτριο Κυράτση αντιπρόεδρό τηλ. 6972698262

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ 20:30

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΤΩΝ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Μορφωτικού και Ορειβατικού Συλλόγου

Ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας και

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή

Προσκαλούν

Τους απανταχού Βρυσσοχωρίτες την Κυριακή 16 Φεβρουαρίου 2020 και ώρα 18:00 στην αίθουσα του Συλλόγου Σαμουήλ και Πινδάρου γωνία στα Γιάννενα για συζήτηση και προτάσεις διαφόρων θεμάτων που αφορούν το χωριό μας.

Η παρουσία όλων μας είναι απαραίτητη για να συζητηθούν ευρύτερα τα θέματα και να ληφθούν σωστές αποφάσεις.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Δ.Σ. του Μ.Ο.Σ. Βρυσσοχωρίου

Προσκαλεί

Συγχωριανούς και φίλους την Κυριακή 1 Μαρτίου 2020 (της Τυροφάγου) στο Βρυσσοχώρι για το άναμα της φωτιάς και την καθαρά Δευτέρα παραδοσιακή φασολάδα κ.λ.π. στο καφέ – ταβέρνα του Κώστα.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Αντίγραφο καταστατικού του Συλλόγου

Γ. ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Άρθρο 12ο

Η γενική συνέλευση αποτελείται από τα τακτικά μέλη του Συλλόγου. Συνέρχεται τακτικά μεν μια φορά το χρόνο και στο χρονικό διάστημα από 29 Ιουλίου μέχρι 13 Αυγούστου, μετά από προηγούμενη πρόσκληση του Δ.Σ. που γίνεται μπροστά από 8 ημέρες τουλάχιστον, έκτακτα δε όταν το Δ.Σ. κρίνει ότι η σύγκληση της είναι αναγκαία, ή όταν ζητήσει τη σύγκλησή της εγγράφως το 1/5 των τακτικών μελών που εκπλήρωσαν τις οικονομικές τους υποχρεώσεις στο Ταμείο του Συλλόγου. Στη σχετική αίτηση αναγράφονται και τα θέματα, που θα συζητηθούν όπως επίσης αναγράφονται αυτά και στην πρόσκληση του Διοικητικού Συμβουλίου για τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης. Οι έκτακτες γενικές συνελεύσεις πρέπει να συγκαλούνται σε 15 ημέρες από την υποβολή της σχετικής αιτήσεως.

Οι προσκλήσεις για τη γενική συνέλευση γίνονται από τον Πρόεδρο, υπογράφονται δε, από τον γενικό γραμματέα από τον οποίο και αποστέλλονται σε κάθε ένα από τα τακτικά μέλη του Σωματείου οκτώ τουλάχιστον ημέρες μπροστά από την ημέρα που ορίσθηκε για τη συνεδρίαση της συνελεύσεως. Η πρόσκληση αναγράφει με λεπτομέρεια τον τόπο και χρόνο της συνεδρίασεως και τα θέματα της ημερήσιας διατάξεως.

Άρθρο 13ο

Η Γενική Συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία και συνεδριάζει έγκυρα πάνω στα θέματα της ημερήσιας διατάξεως, όταν παρίσταται το 1/3 των τακτικών μελών, που εκπλήρωσαν τις υποχρεώσεις τους στο ταμείο του Συλλόγου. Εάν δεν επιτευχθεί απαρτία συγκαλείται μέσα σε 8 ημέρες από την ημερομηνία της συνελεύσεως που ματαιώθηκε νέα συνέλευση με την ίδια ημερήσια διάταξη, που θεωρείται σε απαρτία οσαδήποτε μέλη και αν παρευρίσκονται.

Οι αποφάσεις των γενικών συνελεύσεως λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών που είναι ταμειακά εντάξει, είναι δε άκυρες, αν αφορούν θέμα που δεν περιλαμβάνεται στην ημερήσια διάταξη. Για να ληφθεί απόφαση για τροποποίηση του καταστατικού ή για διάλυση του σωματείου απαιτείται η παρουσία τουλάχιστον του μισθού αριθμού των μελών και η πλειοψηφία των παρόντων.

Άρθρο 14ο

Ο Πρόεδρος και Γραμματέας της γενικής συνέλευσης τακτικής ή έκτακτης εκλέγονται από τα παρόντα στη γενική συνέλευση μέλη. Οι αποφάσεις καταχωρίζονται σε ειδικό

βιβλίο πρακτικών των γενικών συνελεύσεως, υπογράφονται δε από τον Πρόεδρο και τον Γραμματέα αυτής, καθώς και από τα τρία μέλη του Σωματείου που παρευρίσκονταν στη συνέλευση και υποδεικνύονται από αυτή.

Άρθρο 15ο

Η γενική συνέλευση αποτελεί το ανώτατο όργανο του σωματείου και αποφασίζει για κάθε υπόθεση αυτού.

Στην τακτική Γενική Συνέλευση του Ιουλίου κάθε χρόνο λογοδοτεί υποχρεωτικά το Δ.Σ. που αποχωρεί για τα πεπραγμένα της διοικήσεως στο διάστημα της θητείας του και διαβάζεται η έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής πάνω στον έλεγχο της οικονομικής διαχειρίσεως.

Για την λογοδοσία του Δ.Σ. και την έκθεση του πορίσματος του ελέγχου της εξελεγκτικής επιτροπής αποφασίζει η συνέλευση, που εγκρίνει ή όχι τον απολογισμό της διαχειρίσεως του Δ.Σ. της χρήσεως που έληξε. Όσοι επιθυμούν να εκθέσουν υποψηφιότητα στο Δ.Σ. μπορούν να υποβάλλουν αυτή την ημέρα της εκλογής.

Ακολουθεί η εκλογή του νέου Δ.Σ. και της εξελεγκτικής επιτροπής και λαμβάνονται αποφάσεις σε όλα τα γενικά φύσεως ζητήματα του Συλλόγου που αναφέρονται στην ημερήσια διάταξη.

Ο Μ.Ο.Σ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ, Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ "ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ", Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΤΕΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ "ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ" ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ, ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2020

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΚΑΡΟΥ ΚΑΙ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ

Δοξολογία 28ης Οκτωβρίου

Μετά από αρκετά χρόνια (καθόσον οι εκάστοτε Ιερείς μας εξυπηρετούσαν τρία χωριά) εφέτος ο πατήρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ που εξυπηρετεί τα δύο χωριά (Ηλιοχώρι και Βρυσσοχώρι) τέλεσε δοξολογία στο χωριό του Ηλιοχώρι και στις 11:00 ώρα στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου του χωριού μας για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940,

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων από τον πρόεδρο της τοπικής κοινότητας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΣΙΑΜΠΙΡΗ και τον πρόεδρο του Συλλόγου κ. ΕΥΘΥΜΙΟ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ στο μνημείο του παλαιού νεκροταφείου όπου είχε θαφτεί ο Λοχίας ΝΙΚΟΦΟΡΟΣ ΤΑΧΤΣΗΣ από την Προσοτσάνη Δράμας.

Ο Λοχίας φονεύτηκε στις πρώτες μέρες του πολέμου στη θέση Νζιάνα Χύκου (Ράχη Σύκου) του χωριού μας κοντά στον Αώο ποταμό.

Κατόπιν αλληλογραφίας του αιμνήστου Δασκάλου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ με τον πατέρα του Λοχία ήρθε στο χωριό, αναγνώρισε το γιο του από το χρυσό δόντι και παρέλαβε τα οστά.

Προς τιμή του παλικαριού του δώρισε χρηματικό ποσό και έκτισε αυτό το μνημείο.

Μετά την κατάθεση στεφάνων ο πρόεδρος της ΤΚ προσέφερε λουκούμι και καφέ στο καφενείο του. Ημέρες λαμπρές, ιερές και ένδοξες.

Μια χούφτα Ξυπόλητοι φαντάροι μας ξεφτίλισαν τις ορδές του Μουσολίνη την Ξακουστή ορεινή ταξιαρχία ΤΖΟΥΛΙΑ καταφέροντας και την πρώτη νίκη κατά των φασιστών του Άξονα.

Το χωριό μας πρόσφερε πολλά σε αυτόν τον αγώνα Αντίσταση – τρόφιμα – αιχμαλώτους – νοσηλεία τραυματιών (Ελλήνων και Ιταλών).

Προλάβανε και κάψανε την ξύλινη γέφυρα του Αώου και δεν μπόρεσαν να περάσουν οι Αλπινηστές το πλυμμηρισμένο ποτάμι.

Εάν είχαν περάσει από το Βρυσσοχώρι, η άμυνα στο Καλπάκι τι ρόλο θα είχε;
Όμως δυστυχώς η ιστορία το παραβλέπει.
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ και πάντα στις επάλξεις του Έθνους.

Θεία Λειτουργία στον Άγιο Τρύφωνα

Την Τρίτη 5 Νοεμβρίου 2019 στο εξωκκλήσι του Αγίου Τρύφωνα ανακαινισμένο, χτισμένο κοντά στην επαρχιακή οδό προς Γέφυρα Αώου, Παλαιοσέλι Κόνιτσας κ.λ.π. η οικογένεια ΑΡΙΑΔΝΗΣ ΜΠΙΡΗ τέλεσε όπως κάθε χρόνο Θεία Λειτουργία και αρτοκλασία υπέρ υγείας, καθόσον το εξωκκλήσι συντηρούνταν από κτίσεώς του από την οικογένεια ΜΠΙΡΗ.

Διορισμός Εκκλησιαστικής Επιτροπής

Με την υπ' αρ. 132/27-11-2019 απόφασης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Ιεράς Μητροπόλεως Ιωαννίνων, διορίστηκε το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της ενορίας του χωριού μας για την επόμενη 2ετία (Από 1-1-2020 έως 31-12-2022) ως ακολούθως:

Α. ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

- Πατήρ Γεώργιος Τριανταφύλλου Πρόεδρος
- Ευθύμιος Πουποβίνης Αντιπρόεδρος
- Γεώργιος Κ. Βακάρος Γραμματέας
- Κωνσταντίνος Ευ. Σιαμπίρης Ταμίας
- Σουλτάνα Νότη Μέλος

Β. ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΜΕΛΗ

- Δημήτριος Κυράτσος
- Απόστολος Καραγιαννόπουλος

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μια φθινοπωρινή μέρα στο Βρυσσοχώρι

Ο Νοέμβριος είχε προχωρήσει για τα καλά. Το κρύο ήταν τσουχτερό και η νύχτα ατελείωτη.

Εφτά η ώρα το πρωί και το σκοτάδι πυκνό. Οι λιγοστοί κάτοικοι σκεπασμένοι με τις ζεστές βελόντες απολάμβαναν τον ελαφρύ πρωινό ύπνο. Άρχισε σιγά – σιγά να ακνοφέγγει και τα τζάκια να βγάζουν καπνό σημάδι πως σπκόνωνταν ένας – ένας και προσπαθούσαν να ζεστάνουν τα παγωμένα σπίτια. Σηκωθήκαμε όλοι στο σπίτι στο φιλόξενο της φίλης μου Σταματίας και πήραμε το ζεστό πρωινό και πλούσιο καθώς η σόμπα μας είχε ζεστάνει για τα καλά.

Ρίχνοντας μια ματιά από το παράθυρο είδα έναν ουρανό γεμάτο μαύρα σύννεφα έτοιμο για βροχή.

Η φίλη μου πρότεινε να πάμε μια βόλτα στο χωριό να δούμε από κοντά την ωραία φύση. Ντυθήκαμε πολύ ζεστά και πήραμε τον κεντρικό δρόμο του χωριού. Περπατώντας φτάσαμε στο κέντρο του χωριού έξω από το μοναδικό καφενείο του Κώστα που φυσικά ήταν κλειστό ακόμη μια και τόσο πρωί δύσκολο για καφεδάκι. Ησυχία παντού μόνο η βρυσούλα απέναντι ακουγόταν καθώς κυλούσε το γάργαρο νεράκι. Δεν ακουγόταν ούτε ένα πουλάκι ούτε ένα γαύγισμα σκυλιού ούτε ένα κουδουνάκι αλόγου τίποτε. Ησυχία παντού. Σε λίγο φτάσαμε στον Άγιο Χαράλαμπο. Γάργαρη κι εκεί η βρυσούλα με το παγωμένο νερό. Ο γεροπλάτανος όρθιος αγέρωχος χωρίς φύλλα τα οποία ήταν στρωμένα στη γη και στροβιλιζόνταν από το σιγαλό αεράκι. Γυρίζοντας τα μάτια μου προς την Τσέλα αντίκρισα μια ομορφιά απείρου κάλλους. Όλη η πλαγιά χύλια χρώ-

ματα, πράσινα, φύλλα κόκκινα, καφέ, κίτρινα ένα πολύχρωμο χαλί λες και κάποιος το έκανε με τόσο ομορφιά. Ψηλά η Τσοούκα ρόσια αγέρωχη, όμορφη με το άσπρο σκουφάκι το χιόνι που είχε στολίσει την κορυφή.

Δεν χόρταινα να βλέπω ένα τόσο ωραίο τοπίο γιατί ποτέ δεν έτυχε να δω τέτοια ομορφιά, αυτή την εποχή.

Η ώρα όμως πέρασε και η φίλη μου η Σταματία μου είπε πως έπρεπε να γυρίσουμε στο σπίτι. Στο δρόμο συναντήσαμε μερικούς χωριανούς που γεμάτοι χαρά και ξαφνιασμένοι για την άφιξη μου τέτοια εποχή στο χωριό. Χαρές και χαιρετίσματα και κάλεσμα στα σπίτια τους. Τους

ευχαρίστησα ευγενικά μια και δεν υπήρχε καιρός έπρεπε να επιστρέψουμε για το μεσημεριανό φαγητό. Με μεγάλη όρεξη φάγαμε το ζεστό φαγητό το χειμωνιάτικο και την ωραία πίτα που είχε ετοιμάσει η μητέρα της φίλης μου και όλη η φιλόξενη οικογένεια γύρω από το τραπέζι τσουκρίσαμε τα ποτήρια με το κρασί ευχόμενοι να είμαστε καλά να ξανασυναντηθούμε. Η ώρα όμως πέρασε γρήγορα και η μέρα βιαζόταν να φύγει. Ευχαρίστησα το φιλόξενο σπίτι και πήρα το δρόμο του γυρισμού.

Στην άκρη του χωριού σταμάτησα να δω το πατρικό μου σπίτι όπου εκεί πέρασε αξέχαστα καλοκαίρια.

Παλιό μεν αλλά όμορφο σπιτάκι με τη ξύλινη πόρτα. Απέναντι ήταν το παλιό σπίτι του πατέρα μου πεσμένο ένας σωρός πέτρες. Μια μελαγχολία με έπιασε καθώς θυμήθηκα τους αγαπημένους μου παππούδες με τη χρυσή καρδιά κι ένα γιατί, ψιθύρισαν τα χείλη μου. Γρήγορα πήρα την ανηφόρα. Σταμάτησα στην Κουίτσα για να θαυμάσω από ψηλά το χωριό μου. Θαυμάσια εικόνα με τους λιγοστούς τώρα κατοίκους, που φυλάνε θερμότητες το χειμώνα όταν το χιόνι κλείνει τους δρόμους. Ανηφορίζοντας έφτασα στη Μούμα όπου το νερό κυλούσε γρήγορα βουίζοντας με μεγάλη δύναμη. Συνέχισα ως τη βρύση του Τσώμου. Από εκεί χάθηκε η εικόνα του χωριού.

Φτάνοντας στην Παναγία ανέβηκα και άναψα ένα κεράκι στη χάρη της και προσευχήθηκα να με βοηθήσει να γυρίσω πάλι στο χωριό μου. Πάνω από την είσοδο της εκκλησίας διάβασα το μικρό ποίημα.

Διαβάτη

Της Θεοτόκου η χάρη
Εδώ σε προσκαλεί
Την ευχή της να πάρεις
Ώρα σου καλή.

Γρήγορα ξεκίνησα γιατί η νύχτα ερχόταν γρήγορα ενώ ψιθύρισα ένα παιδικό τραγούδι.

Χωριό μου όμορφο

Με τις ραχούλες και τις ρεματιές
Που 'χεις πεύκα και πλατάνια
Κι ευωδιάζουν οι μυρτιές...

Καλή αντίμωση όμορφο χωριό μου.

Ιφιγένεια Εξαρχοπούλου – Παπαδάτου

ΘΕΜΑΤΑ ΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

SUDOKU

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : ΣΤΑΥΡΟΥ ΓΚΑΡΑΝΗΣ

Τα κενά συμπληρώνονται με αριθμούς από το 1 έως το 9. Κάθε οριζόντια και κάθετη γραμμή και κάθε περιοχή με 3x3 τετράγωνα πρέπει να περιέχουν μια φορά κάθε αριθμό από το 1 έως το 9. Άλλωστε το SUDOKU σημαίνει ακριβώς αυτό. Μοναδικός αριθμός ανά τετράγωνο και ανά σειρά.

A ΕΥΚΟΛΟ

7					2	6		
4	6	1			7			
8					4	3		
		5		6			2	7
2		6	9	7				
4				2			9	
6	3	4				7		
						8		5
			1	4				

B ΜΕΤΡΙΟ

3		5				2	7	6
8					5			
7	4				9	3		
			4				2	7
			1		8			
		4	6				9	1
	3	8		4				
	7	1		8		4		9
				2		6		

Γ ΔΥΣΚΟΛΟ

5	7				4			3
4				2	8			
							5	
7						1		6
	1	8	2					4
		6	7	4	1			
3	4	1						8
				8		2		5
			4	7	9			

Λύση στη σελ. 12

Μια κατοχική ταυτότητα

Μια τρισδιάστατη συγκινητική ιστορία

Αγαπητοί συγχωριανοί, όλοι γνωρίζετε την μητέρα μου και σας ευχαριστώ για την θερμή σας.

Αποφάσισα να μην γράψω τίποτα ο ίδιος για την αγαπημένη μου μητέρα, δίνω βήμα στον αξιότιμο κ. Ν. Τσίτα τον οποίο ευχαριστώ από καρδιάς.

Αθανάσιος Μπιδέρης

*Το κείμενο αυτού του άρθρου αποτελεί απόσπασμα από το υπό έκδοση βιβλίο του Νίκου Κ. Τσίτα «ΚΟΥΡΝΟΒΟ, Η απομυθοποίηση ενός σαμποτάζ».

Ο συγγραφέας δεν φανταζόταν ότι μια κατοχική ταυτότητα, που βγήκε σε δημοπρασία, στο περιοδικό «συλλογές», τον Σεπτέμβριο του 2016, έκρυβε τόσο ευχάριστα απρόοπτα, τόσο συγκλονιστικά μυστικά και κάποιες παράλληλες συγκινητικές ιστορίες.

Ο «πολύτιμος» λαχνός είχε το κωδικό Σ469 και τα κάπως ξεχωριστά χαρακτηριστικά της ταυτότητας είχαν σχολιαστεί στο περιοδικό, με ένα ολοσέλιδο κείμενο του εκδότη Αργύρη Βουρνά.

Ο συγγραφέας «ταίμησε», εκδήλωσε το ενδιαφέρον του και αφού απέκτησε την ταυτότητα άρχισε να την... «ψάχνει».

Η ταυτότητα είχε τις συνήθεις διαστάσεις και τα περισσότερα από τα γνωρίσματα των αστυνομικών αυτοτήτων της κατοχικής περιόδου.

Ωστόσο εμφανίζεται κάποια ξεχωριστά στοιχεία που είναι ικανά να κινητοποιήσουν το ερευνητικό ενδιαφέρον ενός συλλέκτη.

Η δίπτυχη ταυτότητα, που παρά την ηλικία της, είναι σε άριστη κατάσταση, στο αριστερό της ημίκλαστο φέρει την φωτογραφία μιας χαριτωμένης μικρούλας, που είναι καλοντυμένη και καλοχτενισμένη, με δεμένο στα μαλλιά της ένα μεγάλο άσπρο φιδόγκο.

Κάτω από την φωτογραφία έχει επικολλημένα τέσσερα ένσημα. Τρία «επίσημα» των 100 δραχμών του Ν.Δ. 1938/1942, υπέρ των Μετοχικών Ταμείων Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας, όλα με το τυπωμένο έμβλημα του κακοπαθμένου αναγεννώμενου Φοίνικα. Έχει επίσης και ένα «κινητόν επίσημα» των 300 δραχμών, υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Στο δεξιό ημίκλαστο της ταυτότητας είναι καταχωρημένα τα ατομικά στοιχεία της μικρούλας, η διεύθυνση της οικίας, στη Λάρισα, όπου θα εργαζόταν ως υπηρέτρια, η ημερομηνία έκδοσης της ταυτότητας (4 Νοεμβρίου 1943), η υπογραφή του Μοίραρχου Χωροφυλακής Δημ. Τσιμίδη και η κόκκινη (!) σφραγίδα του «Β' Αστυνομικού Τμήματος Λαρίσης», το οποίο εξέδωσε την ταυτότητα.

Η φωτογραφία, στα άκρα της, επικαλύπτεται από δύο κόκκινες σφραγίδες, [μία του Αστυνομικού Τμήματος και μια του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού] και μια ανάγλυφη (πρεσσαριστή) της Διοίκησης Χωροφυλακής Λαρίσης.

Στο πίσω μέρος της ταυτότητας είναι πατημένη δίκυκλη κόκκινη σφραγίδα «ΙΜΑΤΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» και στον εσωτερικό κύκλο «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΛΑΡΙΣΗΣ».

Επρόκειτο προφανώς περί ενός από τους τότε αρκετούς ημικρατικούς

οργανισμούς πρόνοιας, με τους οποίους ο Μεταξάς οικοδομούσε τον «τρίτο Ελληνικό Πολιτισμό». Ένα πράγμα δηλαδή σαν τις σημερινές κρατικοδίαιτες, μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Ο περίεργος συγγραφέας, θέλοντας και μη, έγινε ένας περιστασιακός ερευνητής και βάλθηκε να αναζητά τα ίχνη της μικρούλας υπηρέτριας.

Αφού περιπλανήθηκε τηλεφωνικά και διαδικτυακά, από χωριό σε χωριό και από πόλη σε πόλη, κατάφερε τελικά να μιλήσει με την υπερήλικη σήμερα, «μικρούλα» της φωτογραφίας, της ταυτότητας, μόλις την 14η Δεκεμβρίου 2016.

Η «μικρή» Ελένη ζει σήμερα στα Ιωάννινα και είναι συναταξιούχος δασκάλα οικοκυρικής!...

Χαρά, συγκίνηση και ικανοποίηση ήταν τα συναισθήματα που κατέκλυσαν την ψυχή του συγγραφέα, μετά από αυτή την σημαντική και τιμητική γι' αυτόν επικοινωνία.

Επικοινωνία, με μια σπουδαία και ηρωική Ελληνίδα, που κατάφερε να αντιμετωπίσει όλες τις αντιξοότητες εκείνης της παραγμένης εποχής και να αναδειχθεί αξιοθαύμαστη τροπαιοχώρα.

Με μια θαρραλέα και ακατανίκητη αγωνίστρια, που δεν κάμφθηκε από τις θύελλες της κατοχής και τις φουρτούνες του Εμφυλίου, άντεξε την ορφάνια, την πείνα και την δυστυχία, στάθηκε όρθια, οικοδόμησε τη ζωή της, σπούδασε, εργάστηκε, ερωτεύτηκε, παντρεύτηκε, ρίζωσε γερά στην κοινωνία, άνησε και κάρπισε».

Ο συγγραφέας σεμνύεται, που αναδεικνύει την ιστορία της και την καταχωρίζει, σ' αυτό το ταπεινό βιβλίο, για να μείνει ζωντανή και ανεξίτηλη.

Για τις λεπτομέρειες της ιστορίας, αυτής της εξαιρετικής κυρίας, επιβάλλεται να δοθεί βήμα και να αφηθεί χώρος, στον γιό της κ. Θανάση Μπιδέρη.

Και, για όσες εκπλήξεις προέκυψαν από τη αφήγηση του κ. Μπιδέρη, πρέπει να δοθεί ο λόγος στον βετεράνο δημοσιογράφο και υπέροχο άνθρωπο, Παύλο Αλέπη, ο οποίος, εδώ και πολλά χρόνια, τιμά με την φιλία του τον συγγραφέα. Μάλιστα, έχει παρουσιάσει και τα δύο προηγούμενα βιβλία του, που δε θα και τόσο σπουδαία, για να αξίζουν τέτοια τιμή.

Σύμφωνα με όσα αναφέρει ο γιος της «μικρούλας» - κυρίας Ελένης, σε σχετική επιστολή του:

- 1) Το επώνυμο είναι Σμυρναίου και όχι Σμυρνίου.
- 2) Η κυρία Ελένη γεννήθηκε το 1937 και όχι το 1933.
- 3) Η μητέρα της πέθανε όταν γεννήσε τον μικρότερο αδελφό της, πριν το 1943.
- 4) Ο πατέρας της εκτελέστηκε από τους Γερμανούς.
- 5) Η μικρή Ελένη δεν εργάστηκε ποτέ ως υπηρέτρια.
- 6) Φιλοξενήθηκε αρχικά σε μια θεία της και μετά μπήκε στο Ορφανοτροφείο Λαρίσης.
- 7) Με φροντίδα της διευθύντριας του Ορφανοτροφείου ταξίδεψε στην Αθήνα και σπούδασε κοπτική - ραπτική στον οικοδόμο «Τσοπανέλης».
- 8) Υποστηρίχθηκε από τον τότε διευθυντή του Υπουργείου Πρόνοιας, Νίκο Αλέπη και την γερμανίδα κουνιάδα του Φρειδερίκη, με φροντίδα των οποίων διορίστηκε ως δασκάλα οικοκυρικής στο Βρυσσοχώρι Ιωαννίνων.
- 9) Γιος του Νίκου Αλέπη είναι ο δημοσιογράφος Παύλος Αλέπη, φίλος του συγγραφέα.

ΠΑΙΔΙ

Επιμέλεια: Σταύρος Γκάρανης

Τι πρέπει να ξέρουν οι γονείς

Πρόληψη ενάντια στις ουσίες

Πολλοί γονείς διστάζουν να συζητήσουν με το παιδί τους για το θέμα των ναρκωτικών μια και δεν θέλουν ούτε να διανοηθούν ότι μπορεί το παιδί τους να «μπλέξει», δεν θέλουν ούτε καν να το σκεφτούν.

Και όμως, όπως λένε οι ειδικοί, μια συζήτηση για ένα τέτοιο θέμα με το παιδί μας μόνο καλό μπορεί να του κάνει, καθώς μπορεί να αναπτύξει σωστή κριτική και να αντιληφθεί τι είναι καλό και τι όχι για τη ζωή του.

Σε ό,τι αφορά τους λόγους που ωθούν έναν έφηβο να δοκιμάσει ναρκωτικά, οι οποίες μελέτες έχουν γίνει δείχνουν ότι η πρώτη επαφή των εφήβων με τα ναρκωτικά γίνεται από περιέργεια, είτε για να διασκεδάσουν, με τους φίλους τους, είτε πάλι για να μειώσουν το άγχος τους, να νιώσουν ευχάριστα. Για τα αγόρια ειδικότερα η δοκιμή ή χρήση ναρκωτικών αποτελεί ένδειξη δύναμης η οποία χρησιμεύει ως διαβατήριο αποδοχής από την ομάδα των συνομηλίκων τους και σηματοδοτεί συχνά το πέρασμα στην ενήλικη φάση ζωής.

Με ποιους τρόπους έρχονται συνήθως οι έφηβοι σε επαφή με τα ναρκωτικά; Ο πιο διαδεδομένος τρόπος, με βάση πάντα τις ίδιες μελέτες, είναι το κέρασμα. Και όπως υποστηρίζουν οι ειδικοί, τα παι-

διά γνωρίζουν πολύ καλά τι τους προσφέρουν, ότι τους κερνούν ναρκωτικά. Το θέμα είναι να έχουν ανεπτυγμένη σε υψηλό βαθμό την αυτοπεποίθηση και την αυτοεκτίμηση, ώστε να αντισταθούν στην πίεση των συνομηλίκων και να αρνηθούν να πάρουν αυτό που τους προσφέρεται.

Στο ερώτημα ποια στάση πρέπει να τηρούν οι γονείς μέσα στην οικογένεια που να αποτρέπει τον έφηβο από τη χρήση ναρκωτικών, η απάντηση που δίνουν οι επιστήμονες είναι σαφής: Είναι σημαντικό οι γονείς να έχουν ξεκάθαρη θέση κατά των ναρκωτικών. Πρέπει να αποφεύγουν να γίνονται οι ίδιοι αρνητικά πρότυπα για τα παιδιά τους. Δηλαδή δεν θα πρέπει να κάνουν κατάχρηση, ακόμα και νόμιμων εξαρτησιογόνων ουσιών (π.χ. αλκοόλ ή καπνού), και το - κυριότερο - δεν πρέπει να παρουσιάζουν ως άποψη και στάση ζωής την τάση τους για χρήση και κατάχρηση εξαρτησιογόνων ουσιών. Επίσης πρέπει να υπάρχουν ξεκάθαροι κανόνες μέσα στην οικογένεια και οι έφηβοι να γνωρίζουν με σαφήνεια τι επιτρέπεται να κάνουν. Ακόμη οι γονείς θα πρέπει να στηρίζουν τα παιδιά τους στις προσπάθειές τους και σε περίπτωση αποτυχίας να μην τα αποθαρρύνουν. Αντίθετα να ενισχύουν τη θέλησή τους ώστε να επαναλάβουν την προσπάθειά τους ακόμα μια φορά.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΙΝΟ ΛΟΓΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Σάβ.-Κυρ.5-6 Οκτωβρίου 2019

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

Οι συνταξιούχοι δάσκαλοι γνώρισαν το Βρυσσχώρι

Γράφει η **ΕΛΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ – ΔΟΥΒΛΗ**

Οι συνταξιούχοι δάσκαλοι χρόνια τώρα πραγματοποιούν επισκέψεις και εκδρομές σε ξεχωριστές και ιδιαίτερες γωνιές της πατρίδας μας και πάντα με επιτυχία. Ανακαλύπτουν έτσι και κάνουν γνωστές κρυφές ομορφιές, εκεί που δεν έχει φθάσει ακόμη ο παμφάγος τουρισμός και δεν έχει προφθάσει να τις αλλοιώσει.

Αυτή τη φορά στόχος ήταν η γνωριμία με τα μακρινά χωριά του Ζαγορίου, τα Βλαχοζάγορα και συγκεκριμένα το Βρυσσχώρι.

Πρόθυμοι, καλόγνωμοι, πρόσχαροι, φιλικοί, όπως πάντα συνάδελφοι και φίλοι της μεγάλης μας παρέας ξεκινήσαμε με το πούλμαν του ταξιδιωτικού γραφείου “Kassaros” για το άγνωστο, για τους περισσότερους αυτό χωριό.

Και ήταν πραγματική περιπλάνηση. Σχεδόν γνωστό ο δρόμος ως το Τσεπέλοβο. Λίγα στοιχεία και πληροφορίες από την γράφουσα για το Ζαγόρι και την ιδιαιτερότητά του, εφοδιασμένοι με τον σχετικό χάρτη από τον Δήμαρχό μας και φθάσαμε στο «μπαλκόνι της Πίνδου» όπως λέγεται το χωριό επιφανών ανθρώπων και δασκάλων. Ο Πρόεδρος του Τσεπελόβου ο συνάδελφος Δημήτρης Βαγγελής τα είχε προετοιμάσει όλα.

Ξεναγηθήκαμε στην Πινακοθήκη του χωριού όπου και ο τάφος του ποιητή Βηλαρά και στον Περίλαμπρο ναό του Αγίου Νικολάου που μετά τον πανάκριβο εσωτερικό καθαρισμό του κυριολεκτικά λάμπει.

Θαυμάσαμε το τέμπλο και την αγιογραφημένη εκκλησία. Περάσαμε δίπλα από το κλειστό – όπως και όλα τα μοναστήρια του Ζαγορίου – μοναστήρι του Αη Γιάννη του Ρογκοβού εκεί που οι Ζαγορίσιοι το 1815 σχεδίαζαν να κάνουν το πανεπιστήμιό τους.

Συνεχίσαμε προς το Σκαμνέλι με τα υπολείμματα από τα «Πελασγικά» όπως λέγονται τείχη.

Η διαδρομή μαγευτική η αρά τον δύσκολο και σε πολλές μεριές άθλιο δρόμο, μας αποζημίωσε με την ομορφιά. Πανύψηλα δέντρα σ’ όλο το δρόμο, γεφύρια και νερά. Σωστός παράδεισος. Εκεί που η ομορφιά δεν

έχει σύνορα παρά μόνο την δαντελωτή μεγαλοπρέπεια της Τύμφης, με ύψος 2.497 μ.

Φωλιασμένο στην πράσινη αγκαλιά της προβάλλει αμφιθεατρικά το Βρυσσχώρι. Το μάτι δεν χορταίνει ομορφιά. Οι πνεύμονες φουσκώνουν από καθαρό αμόλυντο αέρα.

Απέναντι ο Σμόλικας, το δεύτερο μετά τον Όλυμπο σε ύψος (2.637 μ.) βουνό. Πίσω οι Δρακόλιμνες και πιο δεξιά η Κόνιτσα.

Μουνητή ημέρα, συννεφιασμένος ο ουρανός μισοκρύβουν τα σύννεφα την κυρίαρχη βασίλισσα την κορυφή της Τσοούκα Ρόσα φύλακα άγγελο του χωριού. Απόμακρα το βουητό του Αώου συμπληρώνει τη μαγεία του χώρου.

Σκέπτομαι πόσο σπάταλα το χέρι του Θεού σκόρπισε την ομορφιά σ’ αυτόν τον ευλογημένο καρπερό τόπο.

Και πόσα δεν μάθαμε από την από καρδιάς ξενάγηση της Βρυσσχωρίτισσας προέδρου μας κ. Ευτυχίας Οικονομού – Γεωργοπούλου.

Το Βρυσσχώρι, αρχοντοχώρι της Πίνδου, βλαχοφώνο όπως όλα τα παραποτάμια χωριά του Αώου ως τις εκβολές του, ονομαζόταν Λειονίτσα κι από το 1927 Βρυσσχώρι από τα πολλά νερά του.

Τον 19ο αιώνα είχε 1.800 κατοίκους, 11 εκκλησίες, τρεις μέσα στο χωριό με τα δικά τους καμπαναριά και λειτουργούσαν και οι τρεις συγχρόνως με τους παπάδες τους και 11 γεφύρια.

Το χωριό κάπκε τρεις φορές. Δύο από τους Γερμανούς, 80 σπίτια το 1943 κι άλλα 10 το 1944 και 7 στον εμφύλιο. Παρ’ όλα αυτά αναγεννήθηκε από τις στάχτες του.

Φιλοπάτριδες οι Βρυσσχωρίτες σκορπισμένοι στα πέρατα της Ελλάδας κι όχι μόνο, πατρίδα ξεχωριστών ανδρών που διέπρεψαν, αλλά και Ευεργετών που το στόλισαν.

Ανάμεσά του ο Αθανασιάδης με το κληροδότημά του. Η προτομή του έργο του Μιχάλη Οικονομίδη από τον Ελαφότοπο στολίζει το χώρο του σχολείου.

Σήμερα το Βρυσσχώρι με τον Μορφωτικό Ορειβατικό Σύλλογό του εκδί-

δει την εφημερίδα «Τα Νέα του Βρυσσχωριού» ομφάλιο λώρο που κρατά σφιχτοδεμένους τους Βρυσσχωρίτες όπου γης.

Έχει χορευτικό τμήμα, τράπεζα αίματος. Ένας ζωντανός σύλλογος με τον ακάματο εκλεκτό πρόεδρό του κ. Ευθύμιο Πουποβίνη.

Κάναμε την καθιερωμένη αρτοκλασία μας και επισκεφθήκαμε τον ναό του αγίου Χαραλάμπους με το περίφημο τέμπλο.

Προσπαθούν να βοηθήσουν την πολιτεία με το υστέρημά τους οι κάτοικοι για την αποπεράτωσή του.

Εδώ η απόλυτη φιλοξενία από τον εκλεκτό κ. Πουποβίνη, τις αδελφές Μαρία και Δέσποινα Κουνάβου και το

συγκινητικό δέξιμο της προέδρου στο παραδοσιακό σπίτι της που άνοιξε διάπλατα να δεχθεί 50 επισκέπτες έπειτα από τόσα χρόνια μοναξιάς.

Γευθήκαμε τα χειροποίητα γλυκά και τα ποτά της.

Χορτάσαμε την πείνα μας στην ταβέρνα του χωριού με τα ντόπια φαγητά και πήραμε το δρόμο του γυρισμού μαγεμένοι αφήνοντας πίσω την απεραντοσύνη του πράσινου που προσκυνά την μεγαλοπρέπεια των πανύψηλων βουνών.

«Ως εμεγαλύνθη τα έργα σου Κύριε»...

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ-ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

τική αλλαγή παρούσα. Στην Αθήνα χιόνι και στο Βρυσσοχώρι (950 μ. ύψ.) ήλιο.

Δωδεκαήμερο των Χριστουγέννων. Ημέρες γιορταστικές, χαρούμενες, ευχάριστες με έθιμα από διάφορες περιοχές της χώρας μας διακοπές ταξίδια κ.λ.π.

- Η γέννηση του Θεανθρώπου και το άστρο της Βηθλεέμ να μας οδηγεί στο δρόμο της Αρετής, της Αγάπης και της Συγνώμης.

- Η αλλαγή του χρόνου με την προσμονή για κάτι καλύτερο

- Η βάπτισμα του Ιησού στον Ιορδάνη
- Στην προσμονή αυτών που μένουν μόνιμα στο χωριό για ζωντάνεμα έστω για λίγες ημέρες των ερημωμένων χωριών μας.

- Τζάκια αναμένα, βεράντες στολισμένες, πολύχρωμα λαμπάκια στους δρόμους να αναβοσβήνουν (σκοτάδι της χρονιάς που φεύγει, ελπίδα για τη νέα. Ανταλλαγή επισκέψεων σε συγγενείς και φίλους και τα βράδια στην στολισμένη γιορτινή καφέ – ταβέρνα του ΚΩΣΤΑ εκλεκτούς μεζέδες τσίπουρο κρασί και διάφορες ιστορίες.

Ανήμερα των Χριστουγέννων ο Ιερέας μας πατήρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ και ιεροψάλτη τον κ. ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ από το Ηλιοχώρι τέλεσε τη Θεία Λειτουργία της

Γεννήσεως του Θεανθρώπου με εύθυμες ψαλμωδίες και κοντάκια. «Η Παρθένος σήμερα, η γέννησή σου κ.λ.π.» σε σύγκριση με τη Μ. Εβδομάδα λόγω του θείου δράματος.

Μετά τη Θεία λειτουργία ακολούθησε επίσκεψη για ευχές στην οικογένεια του Αναστασίου Δημητράκη για τον εγγονό τους Χρήστο.

Ανήμερα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς τα παιδάκια (αρκετά για χειμώνα) έψαλαν τα κάλαντα με σκουφάκια και γαντάκια δέχοντας φιλοδωρήματα (χρήματα – γλυκά κ.λ.π) σαν ανταμοιβή για τον κόπο τους και στο τέλος η δίκαια μοιρασιά.

Παραμονή πρωτοχρονιάς (31/12) ο Σύλλογος του χωριού έχει καθιερώσει εδώ και 27 χρόνια ρεβεγιόν στο καφενείο του ΚΩΣΤΑ (ίσως να είναι το μοναδικό στη χώρα μας) για τους χωριανούς και φίλους για την αλλαγή του χρόνου.

Στις 12:00 σβήσανε τα φώτα, ομοβροντίες με τα κυνηγετικά όπλα ξορκίζουν το κακό και υποδέχονται τον καινούργιο χρόνο.

Ευχές, αγκαλιές, φιλιά κάλαντα πάει ο παλιός ο χρόνος.

Ο Αντιπρόεδρος και ο Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου έκοψαν τη βασιλόπιτα (προ-

σφορά του Συλλόγου) σε τόσα τεμάχια όσες και οι οικογένειες αυτό το βράδυ στο χωριό.

Αγωνία περισσότερο από τα παιδιά για το ποιος θα είναι ο τυχερός της βραδιάς και του χρόνου. Τυχερός ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΟΓΟΡΙΤΗΣ του Πέτρου και της Σταυρούλας (Ρούλας Γκαράνη – Σιόκα).

Το νέο έτος να του χαρίζει υγεία και πάντα τυχερός.

Ακολούθησε κέρασμα γλυκών από την οικογένεια Δημητρίου Κυράτση για τον εορτάζοντα γιο τους Βασιλάκη, από τον ιδιοκτήτη της ταβέρνας ΚΩΣΤΑ καθώς και η έκπληξη του ΚΩΣΤΑ, όπως και πέρυσι χάρισε σε κάθε οικογένεια γούρια (τυχερά) για το νέο έτος.

Η βραδιά κύλησε ευχάριστα με τραγούδια μεζέδες, τσίπουρο και κρασί.

Οι ημέρες ήταν ευχάριστες στο χωριό μας χωρίς χιόνια με αρκετό κρύο και ηλιόλουστες.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ – ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Υ.Γ. Στις γιορτινές ημέρες των Χριστουγέννων πέραν των συγχωριανών μας διακρίναμε μετά από πολλά χρόνια την Κατερίνα κόρη της Αθανασίας Εξάρχου με το σύζυγό της Δημήτριο Κατσαρό.

ΤΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Στα κάλαντα των Χριστουγέννων

Από αριστερά: Ζωή Βακάρου - Ζωή Δράκου - Αϊκμήνη Βακάρου - Ελισσάβετ Μισαηλίδη - Ευτέρπη Τσιομίδου - Κατερίνα Κυρίτση - Μαρία Τσιομίδου - Νικόλαος Κυρίτσης - Αναστάσιος Δημητράκης - Ζήσης Μισαηλίδης - Αδαμάντιος Τσιομίδης - Δημοσθένης Νότης και Αντώνιος Νότης

Η πίτα

Οικογένεια Ηλία Μάρκα

Οικογένεια Ευτέρπης Τσιομίδου

Οικογένεια Δημ. Κυράτση

Ο τυχερός του χρόνου

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ-ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΒΡΥΣΧΩΡΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

Οικ. Δημοσθένη και Γιάννη Νότη

Οικ. Νικ. Καραγιαννόπουλου

Οικ. Ζών Βακάρου και Αναστ. Δημητράκη

Οικογένεια
Θάνου Κυρίτση -
Πέτρου Δογορίτη
και Χαρίκλειας
Γκαράνη

Αποψη στο καφέ ταβέρνα 31-12-'19

Στα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς
Από αριστερά: Χαράλαμπος Κυράτσης - Δημοσθένης Νότης - Αδαμάντιος
Τσιομίδης - Αντώνης Νότης - Νικόλαος Κυρίτσης - Βασίλειος Κυράτσης -
Κατερίνα Κυρίτση - Ευτέρπη και Μαρία Τσιομίδου

ΑΝ ΕΠΕΦΤΕ ΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Συνέχεια από την σελ. 1

πιο πέρα, που σκέπαζε με τα προστατευτικά του κλαδιά στρατιώτες και ζώα.

Ξημέρωνε δευτέρα. Όλη τη νύχτα μας έδερνε ανελέητα η βροχή κι ο δυνατός αγέρας σήκωνε τις σκηνές, έσπασε τους ορθοστάτες και κουβάριαζε τ' αντίσκυνα και τα κυλούσε στα ρέματα. Ήτανε θαρρείς, τούτη η φοβερή βροχή, κάποιο προοίμιο της καταιγίδας, που θα ξεσπούσε σε λίγο επάνω μας.

Σωστή θοομηνία εκείνο το βράδυ της Κυριακής. Τα έλατα δέρνονταν ολονυχτίς-κάθε δρομάκι είχε γίνει κι' ένα ποτάμι κι' οι χείμαρροι καβαλλικεύαν τις πλαγές και κατηφόριζαν με τ' αφρισμένα τους στόματα, κι' αγκωμάχουσαν τα ρέματα κι' όλα μνουούσαν τη φοβέρα των στοιχείων, που πάσκιζαν να καταποιοούν το σύμπαν μεσ' στο αβυσσαλέο τους στόμα. Μονάχοι οι φαντάροι τυλιγμένοι στη μιά τους κουβέρτα δε σάλευαν, προσπαθώντας μάταια να ζεστάνουν το νοτισμένο χώμα π' ανέβλυζε νερό και μούσκευε τα παγωμένα κορμιά.

Μέσα σε τούτο το χαλασμό, κάθε τόσο ακούγονταν τα χλιμιντρίσματα των μουλαριών, που δεμένα σε μια χωραφιά ζητούσαν το στεγνό τους παχνί, που δύο μήνες πριν τα είχε τραβήξει απ' αυτό βιαστικά η επίταξη.

Κατά τα χαράματα, σώπασαν τα στοιχεία της νύχτας και τίποτε δεν σάλευε στο σκοτάδι· μονάχα τα ρέματα αχολογούσαν και ξέσπαγαν ακράτητα τους αφρισμένους θυμούς τους κι' αγκάλιαζαν με τον αχό τους τη νοτισμένη πλάση.

Σαν έπαιρνε να ξημερώσει, ακούστηκαν οι πρώτες κανονιές απανωτά και φλόμωσαν τον αέρα με το βουπό τους τραντάζοταν συθέμελα τη γη.

Πεταχτήκαμε σαστισμένοι έξω από τις σκηνές και βουβοί αγναντεύαμε τον ορίζοντα για να διακρίνουμε κάτι πιο αισθητό, να δούμε με τα μάτια μας κάτι που καρτερούσαμε χωρίς να πιστεύουμε.

Απόλυτη σιγή πλανήθηκε για μια στιγμή ολούθε! Μια αβασίλευτη σιωπή αγκάλισε το σύμπαν και νέκρωσε τα πάντα. Σταμάτησε κάθε ανάσα, όλα πέτρωσαν και το νερό ακόμη, που έσταζε σε χοντρές στάλες απ' τα καπούλια των μουλαριών κρυστ'άλλωσε σε χοντρούς κόμπους σαν υπέρτατο δάκρυ μιας οδύνης.

Κείνη τη στιγμή νόμιζες πως ξεψύχησε το σύμπαν και δεν απόμεινε ούτε μια ζωντανή ψυχούλα. Ήταν η μυστηριακή στιγμή, που ζει κανείς μέσα σ' όνειρο ανυπαρξίας, στο χάος κάποιου χαλασμού που δε φτάνει ο νους και παίρνει τις μεγάλες αποφάσεις κι ακολουθεί ασυναίσθητα το εγώ σου το δρόμο, που χαράζει η φωνή της φυλής σου μέσα στους αιώνες.

Ένας έφιππος ήρθε λαχανιασμένος και σκόρπισε το κάρωμα, που πλανιόταν γύρω μας. Η μια διαταγή ακολούθησε την άλλη κι' όλος εκείνος ο κόσμος, πήρε μια παράξενη ζωντάνια κι αμίλητος δεχόταν κάποιο βουβό πρόσταγμα κι ακολουθούσε την άλλη αόρατη επιταγή, που 'ρχότανε μεσ' απ' τα βάθη των αιώνων και χαλύβδωνε τα νεύρα και πύρωνε το αίμα στις φλέβες του. Όλη τούτη η μέρα, πέρασε σε μια πυρετώδη κίνηση, ενώ διαρκώς κατέφταναν λογής - λογής ειδήσεις που φτέρωναν το νου μας και τότε αγκαλιαζ' η ψυχή μας τους λιγοστούς φαντάρους των φυλακίων, που μακριά μας δυο ώρες είχαν δεχτεί πρώτοι τη λύσσα των εκτρώων μας.

Όλη τη μέρα μείναμε μέσε στα πυκνά έλατα, με τα ζώα έτοιμα για εκκίνηση. Για που όμως; Κανείς μας δεν ήξερε. Ένα μονάχα ξέραμε, πως θα γυρνούσαμε πίσω. Αφίναμε την Κόνιτσα.

Σουρούπωνε. Ο ουρανός άρχισε να σκοτεινιάζει πιο πολύ. Μαύρα σύγνεφα βουρλιζότανε σαν σκιασμένα μακριά στο βάθος του ορίζοντα προς τη Β. Ήπειρο και σε λίγο, μικρές - μικρές ψιχάλες κι' ύστερα αραιές χοντρές, άρχισαν να πέφτουν στις μύτες των πεύκων, που γυάλιζαν στις αστραπές, που σε λίγο άρχισαν ν' αυλακώνουν

τα μεσούρανα.

Βρισκόμαστε όλοι βουβοί μέσα στο δάσος, φαντάροι και μουλάρια, έτοιμοι να πάρουμε τον ανηφορικό δρόμο της Σουσνίτσας, περιμένοντας τη διαταγή, που δεν ερχότανε. Η ώρα περνούσε και μια αδημονία μας τριβέλιζε και μας έτρωγε κάποιος παράξενος φόβος, που βόσκαε μέσα μας. Για που πάμε;

Η νύχτα είχε ρίξει για καλά τις μαύρες φτερούγες της κι' η βροχή δυνάμωνε. Κουκουλωμένοι με τ' αντίσκυνα, μουλώναμε στις ρίζες των πεύκων και καρτερούσαμε.

Η ώρα πλησίαζε δέκα κι' η βροχή, το ίδιο πάντα μας μούσκευε ανώρητα, Μακριά προς το Πεκλάρι, φαινότανε μέσα στο σκοτάδι μερικά φωτάκια που αργοσάλευσαν μια βουβή νυχτερινή λιτανεία. Ήταν ο δεύτερος λόχος μας, που 'ρχότανε για να πάρη τον ίδιο δρόμο μαζί με τον τρίτο και τα μεταγωγικά του τάγματος. Ο πρώτος λόχος βρισκότανε μακριά μας, στη Βούρμπιανη, δυο μήνες τώρα.

Την ώρα αυτή, έφτασε ανεμόφτερη μια είδηση, που πετούσε από στόμα σε στόμα:

Τα φυλακιά μας είχαν οπισθοχωρήσει και είχαν φτάσει στην Κόνιτσα, Κι' αλήθει, ο υπολοχαγός Ι. Ντέτσικας σε λίγο βρισκόταν κοντά μας. Ήταν από κείνους που δέχτηκαν πρώτοι «το βάπτισμα του πυρός». Τον κοιτούσαμε όλοι ξαφνιασμένοι!

Στις έντεκα, κοντά στα μεσάνυχτα, ξεκινήσαμε για τη Σουσνίτσα. Ανηφορικός ο δρόμος ανέβαινε στο βουνό, ανάμεσα από θεώρατα έλατα, μέσα σ' ατέλειωτες κορδέλες. Κοντά μας ακολουθούσαν ένα πλήθος από κόσμο που άφινε τη Κόνιτσα, δημόσιοι υπάλληλοι, η χωροφυλακή, διάφορες άλλες υπηρεσίες, το ορφανοτροφείο. Ατελείωτη σειρά μέσα στη νύχτα μιας παράξενης βουβής συνοδείας, γυναίκες με τα μωρά στην αγκαλιά τους, κουκουλωμένα με μια κουβέρτα για να τα προφυλάξουν από τη βροχή και το κρύο της νύχτας. Όλος αυτός ο κόσμος δεν ήξερε καλά - καλά για που πήγαινε. Ακολουθούσε το στρατό νομίζοντας πως κοντά του είχε κάποια ασφάλεια. Η νύχτα ήταν τρομερή. Το σκοτάδι, πίσσα, σκέπαζε το παν. Η βροχή όσο πήγαινε και δυνάμωνε και κοντά τα μεσάνυχτα ξέσπασε σε μια φοβερή καταιγίδα. Δαιμονισμένα μπουμπουνιτά αναταράζανε το σύμπαν κι' οι αστραπές σχίζαν τον ουρανό και μας θάμπωναν. Κανείς δεν ήξερε μπτ' έβλεπε το δρόμο που ακολουθούσαμε. Έσερνε ο καθένας τα βήματά του σκοντάφτοντας κάθε τόσο, κρατημένοι απ' τις ουρές και τα μπαλτούμια των υπομονετικών μουλαριών. Γύρω μας αχολογούσαν τα ρέματα, που μέσα στο άγριο σκοτάδι δίναν την εντύπωση μανιασμένων θεριών, που με ανοικτά στόματα ζητούσαν να μας καταποιοούν στην άβυσσο της νύχτας.

Κάπου - κάπου ακούγαμε να καταρακιά στο βάραθρο κάποιο ζώο φορτωμένο κι' ακολουθούσαν απεγνωσμένες φωνές που χάνονταν σε λίγο μες στον αχό των αγριεμένων χειμάρρων. Κάθε τόσο ολόκληρη η φάλαγκα σταματούσε χωρίς να ξέρουμε το γιατί και μέναμε κει δυο μεσοστρατίς ώρα πολλή μες τη βροχή. Κάποιο μουλάρι θαχε πέσει κι ο δρόμος στενός καθώς ήταν έκλεινε το πέραςμα της ατελείωτης σειράς π' ακολουθούσε. Κλάματα μικρών παιδιών ακουγότανε μέσα στη νύχτα, που σου σπαράζουν την καρδιά κι' ακολουθούσαν κατόπι απεγνωσμένες φωνές μανάδων, που δεν έβλεπες απο που έρχονται για να δώσης κάποια βοήθεια.

Βαδίζαμε συνεχώς μέσα την ατέλειωτη νύχτα που αργούσε τόσο να ξημερώση με μια βροχή το ίδιο ορμητική που μας κυνηγούσε χωρίς έλεος σε κάθε μας βήμα. Για μια στιγμή μέσα στην τρομερή κούραση, ύστερ' από ώρες ανηφορικής πορείας, άρχισε κάπου - κάπου ανάμεσα απ' τα δέντρα ν' ασπρίζει ο ουρανός. Γλυκοχάραζε. Η βροχή ξεθυμασμένη άφινε τις τελευταίες δροσούλες της. Ένα παγωμένο αεράκι κατέβαινε ορμητικό απ' την κορφή του βουνού και μας βίτσιζε χωρίς έλεος. Το κρύο

ήταν αφόρητο ύστερ' απ' την ολονύκτια βροχή.

Ο δρόμος ήταν σπαρμένος από χοντρές φλοκωτές βελόντζες, που είχαν πεταχτεί απ' τις γυναίκες, καθώς είχαν γίνει αβάσταγες απ' το νερό που είχαν ρουφήξει όλη τη νύχτα.

Όταν φτάσαμε στην κορφή της Σουσνίτσας, είχε ξημερώσει για καλά. Μπροστά μας κατηφόριζε σε ατέλειωτους μαιάνδρους ένας καλοφκιαγμένος δρόμος, που ήτανε ως κάτω, μακριά στις όχτες κάποιου ορμητικού χειμάρρου, που κυλούσε τα θολά νερά του, δίπλα του παράστεκε ένα τόσο δα μικρό εκκλησάκι ο Αϊθανάσης του Ελεύθερου.

Από δω πάνω, όλα ήσαν εξάισια. Τα έλατα φρεσκοπλυμένα αστράφταν στις πρώτες ακτίνες του φθινοπωριάτικου ήλιου και λαμποκοπούσαν μέσα στο φωτεινό πράσινο βελούδο! Ξεχάσαμε για μια στιγμή τη μαρτυρική νύχτα κι' η γύρω φύση έκανε το κάθε τι για να σωπάση τις νυχτερινές έγνοιες που μας πλάκωναν την ψυχή.

Για μια στιγμή, ξεχάσαμε πως είμαστε ένας στρατός κυνηγημένος, που άφινε πίσω του σπίτια και δικούς του στη διάθεση του εκτρού.

Πήγαινε για το Παλιοσέλι, τις Πάδες κατόπι, για να καταλήξωμε στο Βρυσοχώρι. Εκεί θα σταματούσαμε. Τι θα γινότανε κατόπι; Κανείς δεν ήξερε.

Πήραμε τον κατήφορο κι' η έννοια της φυγής φώλιαζε στις καρδιές μας. Γιατί να φεύγουμε; - Εδώ πάνω, ήταν αδύνατο ν' ανέβουν οι Ιταλοί. Αν στήναμε Ένα μονάχα πολυβόλο, μεραρχίες ολόκληρες θα μπορούσαμε να κρατήσουμε. Τέτοιες σκέψεις έκαναν οι φαντάροι και σχολίαζαν την τακτική των μεγάλων, που διάταξαν την οπισθοχώρηση.

Μέσα σ' όλους, δε θα ξεχάσω ένα φαντάρο. Ψευτο - Μινώ, τον φώναζαν οι χωριανοί του. Ήταν απ' το Πεκλάρι της Κόνιτσας, χτίστης.

Βάδιζε κοντά μου απαρνηγόρητος, σέρνοντας ότι του κατέβαινε κείνη τη στιγμή προς εκείνους που δώσανε τη διαταγή να οπισθοχωρήσουμε. Βαδίζοντας πάντα κοντά μου, μου ζητούσε τα φώτα μου, σα γραμματισμένο που με θεωρούσε. Προσπάθησα να τον πείσω, πως η διαταγή θα πρέπει να είναι σωστή και πως δε γινόταν διαφορετικά και πως ο επιτελάρχης μας ήταν ένας εξαιρετος αξιωματικός, με σπουδές στο εξωτερικό και πως ήξερε πολύ καλά τι έκανε όταν έδιδε τη διαταγή της οπισθοχώρησης. Τον διαβεβαίωνα ακόμα - χωρίς να το καλοπιστεύω στο βάθος - πως γρήγορα θα ξαναγυρίζαμε στην Κόνιτσα.

Χαμένος κόπος. Ο Ψευτο-Μίνως ήτα κατηγορημικώτατος και πίστευε στα δικά του επιτελικά σχέδια, σ' ένα τέλειο σύστημα αμύνης, τοποθετούσε τα πολυβόλα και τ' ανύπαρκα κανόνια μας σε διάφορες τοποθεσίες που τις απαριθμούσε πειστικά και αμετάκλητα, ξεσέρνοντας νεοελληνικούς χειμάρρους από φανταριστικές βρυσιές.

Σε μια ώρα φτάσαμε στον Αι - Θανάση. Ο Ψευτο-Μίνως χάθηκεν, από κοντά μου. Εδώ όλη η ταλαιπωρημένη νυχτερινή συνοδεία μας σταμάτησε κι' άρχισε ν' ανάθη φωτιές να στεγνώση, αδιαφορώντας για το ενδεχόμενο των εκθρικών αεροπλάνων. **Είμαστε ένας στρατός άπειρος ακόμη.** Σε λίγο καταφθάνουν οι πρώτοι πρόσφυγες απ' τη Μόλιτσα. Ήταν δυο - τρεις άντρες, που φεύγανε για τα Γιάννινα και φέρναν σαστισμένοι την είδηση πως οι Ιταλοί είχαν μπει στη Μόλιτσα και πως ο λόχος μας αμυνόταν στις τελευταίες καλύβες του χωριού, υποχωρώντας.

Μια βαρεία απογοήτευση μας κυρίεψεν όλους και συντρόφευε το νυχτερινό μας κόπο που έφερνε το φόβο ανελέητο στις ψυχές μας. Ο κίνδυνος ν' αποκοπούμε, καθώς ισχυριζόταν οι Μολιστινοί, ήταν φανερός, αν δεν προλαμβάναμε να φτάσουμε στο Ελεύθερο.

Τους φόβους όμως αυτούς **δεν συμμεριζόταν ο ταγ-**

Συνέχεια στη σελίδα 11

ΑΝ ΕΠΕΦΤΕ ΤΟ ΒΡΥΣΣΟΧΩΡΙ

Συνέχεια από την σελ. 10

ματάρχης μας Γίγας. Όταν του αναφέραμε τις πληροφορίες αυτές των προσφύγων, γέλασε και με απάθεια περίμενε να γίνει ο καφές που προσπαθούσαν δύο φαντάρτοι να ψήσουν στη βρεγμένη φωτιά.

Κατά το μεσημέρι ξεκινήσαμε για το ελεύθερο. Σε λίγο φτάσαμε. Το χωριό σκιαγμένο κρατούσε την ανάσα του μέσα σε μιάν αδυσώπητη ερημιά.

Το απόγευμα βρεθήκαμε στο Παλιοσέλι. Εδώ θα περνούσαμε τη νύχτα. Οι κάτοικοι μας δέχτηκαν σαν κάποια παρηγοριά στις τόσες φήμες που φτερούγιζαν ολούθε. Τέτοιες στιγμές, ο στρατός είχε μια ελπίδα και κάποια παντοχή. Όμως το χωριό ανάστατο, δερνόταν στους δρόμους του, άυπνο ίσαμε αργά τη νύχτα και πηγαίνονταν ο γείτονας στο γείτονα, ρωτώντας και ξαναρωτώντας για κάτι νέο.

Κοντά τα μεσάνυχτα, ενώ ακόμη δεν είχαμε πάρει συσσίτιο στο χαγιάτι του Αϊ Δημήτρι, μια διαταγή μας αναστάτωσε. Εξήντα άνδρες θαπρεπε να φυλάξουν κάποιο πέρασμα του Σμόλικα. Οι Ιταλοί μπορούσαν απο κει πριν ξημερώσει να βρίσκονται στο Παλιοσέλι.

Μερικοί πυροβολισμοί που ακολούθησαν ύστερα από λίγο, φέρναν μιαν αναταραχή ανάμεσα στο στρατό και βιάζονταν κάθε φαντάρος ν' αποφάνη και τακτοποιούσε τα πράγματά του, έτοιμος να ξεκινήσει χωρίς να ξέρη όμως για που. Ο αέρας σε λίγο άρχισε ν' ανακατεύει τα γέρικα κλαδιά των δέντρων που περιτριγύριζαν την εκκλησιά του Αϊ Δημήτρι και σηκώθηκεν κατόπι μια αναταραχή και κατέβαιναν ορμητικός πια ο άνεμος απ' τις ψηλές βουνοκορφές και δρασκέλούσε τα διάσελα με το φτεροτό του άλογο μέσα στο φοβερό σκοτάδι για πολλήν ώρα.

Μέσα στην τρομάρα αυτή των στοιχειών, η καμπάνα του Αϊ - Δημήτρι κρεμασμένη εκεί δα στη γέρικη βαλανιδιά, άφηνε που και που το γλωσσίδι της στα χέρια του ανέμου και γέμιζε τη νύχτα με τη δαρμένη φωνή της.

Σε λίγο σταμάτησεν ο αέρας κι' η βροχή άρχισε με χοντρές στάλες να πετροβολά μεσ' στο βαθύ σκοτάδι. **Συγκεντρωμένοι τώρα όλοι έπρεπε να πάρουμε το δρόμο για το Βρυσσοχώρι που θα ήταν το τέρμα για την πορεία μας.** Ο δρόμος που ακολουθούσαμε ήταν κατηφορικός και κανείς μας δεν ήξερε που πήγαινε, σ'ένα άγνωστο τόπο, χωρίς οδηγό, μεσ' στο σκοτάδι. Η βροχή πότε δυνάμωνε και πότε σταμάταε για λίγο για να ξανασάνη χωρίς να μας αφήση όλη τη νύχτα με τα νερά που κυλούσαν ολούθε και μας περιτριγύριζαν σε μικρά ποταμάκια με τ' αφρισμένα τους στόματα. Κανείς δεν ήξερε που βάδιζε κείνη τη θεοσκότεινη νύχτα. Μονάχα κανένα φανάρι «θυέλλης» έδινε κάποια σημεία ζωής, που προσπαθούσαμε να τ' ακολουθήσουμε ώσπου χανόταν κι' αυτό.

Τη μαρτυρική μας αυτή πορεία κάναν πιο βασανιστική, οι ατελείωτες σειρές των κοπαδιών που είχαν κατακλύσει τις πλαγιές και τους δρόμους, φεύγοντας κι' αυτά τον εχθρό. Μέσα στη βροχή και τη λάσπη, κατέβαζαν επίμονα τις βρεγμένες μούρες τους στο χώμα και κάναν το ένα με τ' άλλο κάποιοι αδιαπέραστο τοίχος, που με κανένα τρόπο δε μπορούσες να προσπεράσης. Έτσι ώρες ολόκληρες περίμενες να σου ανοίξουν το δρόμο τ' άκακα αυτά ζωντανά, που η αμυαλωσύνη των ανθρώπων τα είχε μαζέψει όλα εκεί.

Βαδίζαμε όλη τη νύχτα, όταν για μια στιγμή μας έφτασεν η βοή του ποταμιού. Τα μανιασμένα μουγκρητά του μεσ' στο σκοτάδι θαρρούσαμε πως ψαχούλευαν τις όχτες του και πασπατεύαν τα χαμόκλαδα για να μας εύρουν και να μας πάρουν στο μακρινό τους δρόμο. **Σε λίγο αρχίσαμε να περνούμε την ξύλινη γέφυρα,** κρατημένοι απ' τα ζώα, περιμένοντας κάθε στιγμή να μας ρουφήξη το ποτάμι, που το νοιώθαμε τώρα πιο φοβερό να κυλάη φρενιασμένο τα νερά του κατ' απ' τα πόδια μας. Το πέρασμα του γεφυριού, μέσα στο άγριο σκοτάδι και τη φοβέρα του νερού, νόμιζες πως διαρκούσε ώρες ολόκληρες.

Όταν φτάσαμε στην απέναντι όχτη, μας σταμάτησε και πάλι το πλήθος των κοπαδιών. Ήταν αδύνατο να κάνεις ένα βήμα.

Μεσ στο σκοτάδι και τη βροχή, παράστεκες εκεί όρθιος ν' ανοίξη ο Θεός τα μάτια του και να φωτίση τη μέρα. Άθελά μου, χωρίς ούτε κι' εγώ να καταλάβω πως, βρέθηκα χειρμένος σε κάποια τούφα, τυλιγμένος με το αντίσκηνο. Ο ύπνος ήρθε γλυκός και βάρυνε τα βλέφαρά μου. **Ποτέ δε θα ξεχάσω τον ύπνο αυτό.** Πλάι μου ένοιωσα για μια στιγμή ζεστό το χνώτο κάποιου προβάτου που βρισκόταν κοντά μου και κάθε τόσο τ' ακούα να μασουλάη. Ήταν μιά ζωντανή υπαρξούλα που παράστεκε μαζί μου και περνούσε μαζί μου τη φοβερή κείνη νύχτα.

Όταν ξημέρωσε, είχε φύγει από κοντά μου, μ' όλο το κοπάδι χωρίς να με ξυπνήση. Στο δρόμο, **καθώς ανηφορίζαμε για το Βρυσσοχώρι,** όσα κοπάδια συναντούσαμε, έψαχνα να βρω το στοργικό σύντροφο της νύχτας· είχα πλάσει κι' όλας με τη φαντασία μου τη μορφή του, μα πουθενά. Όλα μου φαινόταν το ίδιο αγαθά κι' αγαπημένα, σαν να ήταν όλα εκείνα, που με ζέσταναν την περασμένη νύχτα και μου' δωκαν το γλυκότερο ύπνο της ζωής μου μ' όλη τη βροχή και το κρύο της νύχτας.

Κοντά το μεσημέρι φτάσαμε στο Βρυσσοχώρι. Μια παλιά ωραία εκκλησία μας δέχτηκε όλη τη μέρα και την επόμενη πήραμε τον ανηφορικό δρόμο για να σταθμεύσουμε στο θαυμάσιο δάσος κοντά στο εκκλησάκι της Παναγίας. Απέναντι υψώνεται ο Σμόλικας και στα ριζά του το Παλιοσέλι κι' οι Πάδες, στα χέρια των Ιταλών περιμέναν τη μεγάλη στιγμή. Ο δρόμος φαινόταν καθαρά που έζωνε την Πίνδο κι' ανηφόριζε προς τη Σαμαρίνα, Περιβόλι. Μας χώριζε το ποτάμι.

Το απομεσήμερο δεχτήκαμε τις πρώτες οβίδες των Ιταλών. Σκάσανε δίπλα στην εκκλησούλα χωρίς συνέπειες. Ήταν η πρώτη επαφή με τον εχθρό.

Δυο μεραρχίες είχανε ζώσει το Σμόλικα και τραβούσαν για τη Σαμαρίνα. Είμαστε ένα τάγμα απέναντι σ'όλο τον όγκο και λιγώτεροι μάλιστα κατά ένα λόγο. Ο εχθρός, αν περνούσε το ποτάμι, θα βρισκόταν μπροστά μας. Δύο μονάχα πολυβόλα μας κρατούσαν τη γέφυρα που το προηγούμενο πρωί την είχαμε κάψει. Έπρεπε ν' αντιπαθούμε σ' όλο εκείνο τον όγκο των Ιταλών, γιατί αν κατελάμβαναν το Βρυσσοχώρι, ο δρόμος για τα Γιάννινα και το Μέτσοβο ήταν πια ελεύθερος.

Όλη τη νύχτα την περάσαμε σε μια μεγάλη αγωνία. Οι τηλεφωνικές μας επικοινωνίες, με τις απεγνωσμένες φωνές τους, μας έπειθαν πως βρισκόμαστε σε δύσκολη θέση. Επίμονα μια απελπιστική φωνή ρωτούσε και ξαναρωτούσε όλη τη νύχτα αν καταλήφθηκε κάποιο ύψωμα «Κουκουρούζι».

Το κανονίδι στο μεταξύ δε σταμάταγε ούτε στιγμή. Τραντάζονταν η γη συθέμελα και περιμέναμε κάθε τόσο πως θ' άνοιγε να μας καταπιή. Στιγμές - στιγμές μάλιστα, το τράνταγμα μας φαινόταν τόσο κοντινό, που νομίζαμε, πως όλος εκείνος ο φοβερός σαματάς γινόταν μπροστά στα μάτια μας, στις κορφές της Γκαμήλας, που υψώνονταν περήφανη και συλλογισμένη. Ο μεγάλος χαλασμός που γινόταν στο Καλπάκι, ερχόταν ίσαμε μας ανεμόφτερος πότε - πότε, δρασκέλώντας τα ψηλά βουνά που μας τον έκρυναν, με τις πιο παράδοξες φήμες και ζέστανε τις καρδιές μας η χαρά κάποια αναμενόμενης νίκης, που την έπλαθε η φαντασία του φαντάρου μας μεγάλη και εξάισια. Άλλοτε πάλι, καθηλωμένοι κι άπραγοι εδώ πάνω στην Πίνδο, νοιώθαμε το σαράκι του μαρασμού να μας τριβελίζει και μας έλυωνε μια σιχαμερή και μαύρη απογοήτευση, σαν συλλογίζομαστε πως εμείς μονάχα μέναμε έξω από τούτο το μεγάλο χαρακοποιό των παιδιών μας που έσπασε τη λύσσα του εχτρού μας.

Οι δυο - τρεις μέρες πέρασαν, μέσα σε τέτοια αγωνία, όταν **στο Βρυσσοχώρι μας αιφνιδίασε ένα τάγμα νεοσύλλεκτων** που ερχόταν απ' τα Τρίκαλα να ενωθή με το δικό μας με **διοικητή τον αξεχαστο αντ/ρχη Μαρδ. Φριζή.**

Την άλλη μέρα το χωριό γέμισε από ιππικό, από θαυμάσια άλογα που γυάλιζαν τα καπούλια τους, λες και ρχόταν για παρέλαση κι όχι να ζυμώνουν μερονυχτίς τις αφόρητες λάπες του Βρυσσοχωρίου.

Το χωριό είχε πάρει κάποια καινούργια όψη κι' ένας άλλος αέρας φύσαε στα πρόσωπα των φαντάρων που συνωστίζονται στους δρόμους, τσαλαβουτώντας διαρκώς στα νερά που βύζαιναν ολούθε στο χωριό.

Ένας οργανισμός παράξενος, αναδεύονταν ολούθε, προετοιμασίες βιαστικές, μετακινήσεις διαταγές.

Το απόγευμα, τα δύο ορειβατικά πυροβόλα του Τάγματος Τρικάλων έβαζαν ακατάπαυστα, στο δρόμο που οδηγούσε προς τη Σαμαρίνα.

Στην εκκλησούλα των Πάδων διακρίναμε μια νοσοκομειακή σημαία. Όλος ο δρόμος κατάμεστος από Ιταλικό στρατό, δεχόταν ακατάπαυστα τα πρώτα βλήματα του πυρ/κού μας. Ο ουρανός ήταν ολοδιάφανος, η βροχούλα μόλις είχε σταματήσει και το ουράνιο τόξο δρασκέλιζε τη χαράδρα που μας χώριζε με τους λαμπερούς του χρωματισμούς. Έτσι μπορούσε κανείς πολύ καθαρά να παρακολουθήση τη συμφορά που **έφερνε κάθε τόσο το πυρ/κο μας στον εχθρικό στρατό.** Με το σούροπο άρχισαν να φαίνονται στο βάθος του δρόμοι οι πρώτες φάλαγγες του ιππικού μας που κυνηγούσε τον τσακισμένο εχθρό. Η νύχτα τα σκέπασε με την μαύρη αυλαία της όλη την τραγωδία ενός περήφανου στρατού που τόσο ασυλλόγιστα ασώτεψε τη λεβεντιά του στα φαράγγια και τους γκρεμούς της αδυσώπητης Πίνδου. Ως αργά την νύχτα γεμάτοι από το θάμπος της μέρας του διάβηκε, δε μπορούσαμε να κλείσουμε μάτι. Τα πάντα είχαν σωπάσει. Ακόμη και το κανονίδι στο Καλπάκι. Μια τηλεφωνική διαταγή μας πλέκτρισε και ως το πρωί μείναμε ξυπνητοί. **Ο στρατηγός Στανώτας διέταξε το αντ/ρχη Φριζή να περάση τον Αώο για την κατάληψη της Κόνιτσας.** «Το ποτάμι έχει πλημμυρίσει στρατηγέ μου...» Η διαταγή διέκοψε τον αντ/ρχη - εν πάσει περιπτώσει, ο κ. Αντ/χης αύριο θα μου αναγγείλη την κατάληψη της Κόνιτσας».

Ήταν περασμένα μεσάνυχτα και περιμέναμε μ' αγωνία να ξημερώση. Εν τω μεταξύ η εκκλησούλα του Βρυσσοχωρίου είχε γεμίσει από τραυματίες. Ένα πλήθος φαντάρων, παράστεκε έξω περιμένοντας να πάρη σειρά στο πρόχειρο χειρουργείο.

Το Τάγμα μας την άλλη μέρα, έπαιρνε το δρόμο για την Κόνιτσα. Οι πρώτοι αιχμάλωτοι των Ιταλών μας μπόδιζαν στη πορεία μας. Ο δρόμος γεμάτος από νεκρούς μουλάρια και κάθε είδος πληθυσμού σου έδινε την εντύπωση μιας διαλελυμένης εμποροπανήγυρης που την χτύπησε κάποιο ξαφνικό. Η Πίνδος, περήφανη με κατενασμένα τα δασειά της φρύδια είχε στείλει τη φοβερή της οργή και κοιτούσε τώρα βουβή το χαλασμό.

Την άλλη μέρα είμαστε κι' όλας στην Κόνιτσα. Στα πλατανάκια, δεχτήκαμε τον πρώτο αεροπορικό βομβαρδισμό, χωρίς συνέπειες. Καθώς κατηφορίζαμε και κοιτάζαμε μ' όλη την αγάπη μας το ζωντανεμένο χωριό, που πριν λίγες μέρες το είχαμε αφήσει στη διάθεση του εχθρού, ένοιωσα δίπλα μου τον Ψευτο-Μίνω.

Ήταν πασίχαρος. Σε μια ώρα θα ήτανε στο χωριό του το Πεκλάρι.

Είχες δίκαιο - μου - λέει - τι έκανε ο επιτελάρχης μας ο Δρίβας.

Την άλλη μέρα το πρωί τον ξαναείδα στην Κόνιτσα. Μου έδωσε ένα κυδώνι και μερικά καρύδια από το χωριό. Ήταν γεμάτος κέφι, όπως πάντα.

Οι Ιταλοί είχαν φύγει κι' εμείς τους ακολουθούσαμε στο κυνηγητό ως την Πρεμετή χωρίς να δώσουμε καλά - καλά μάχη.

Το άρθρο του κ. ΓΙΑΝΝΗ ΣΑΡΑΛΗ έστειλε ο κ. Γεώργιος Παντίσης, συνταξιούχος Δικηγόρος, κάτοικος Αθηνών με καταγωγή από το χωριό μας. Τον ευχαριστούμε.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

SUDOKU

Του Σταύρου Γκαρانه
Λύση SUDOKU της 6 σελίδας

A ΕΥΚΟΛΟ

7	9	3	5	1	2	6	8	4
4	6	1	3	8	7	9	5	2
8	5	2	6	9	4	3	7	1
9	8	5	4	6	3	1	2	7
2	1	6	9	7	5	4	3	8
3	4	7	8	2	1	5	9	6
6	3	4	2	5	8	7	1	9
1	2	9	7	3	6	8	4	5
5	7	8	1	4	9	2	6	3

B ΜΕΤΡΙΟ

3	9	5	8	1	4	2	7	6
8	1	2	7	6	5	9	4	3
7	4	6	2	9	3	1	8	5
1	6	3	4	5	9	8	2	7
9	2	7	1	3	8	5	6	4
5	8	4	6	7	2	3	9	1
6	3	8	9	4	1	7	5	2
2	7	1	5	8	6	4	3	9
4	5	9	3	2	7	6	1	8

Γ ΔΥΣΚΟΛΟ

5	7	2	9	1	4	6	3	8
4	6	3	5	2	8	7	1	9
1	8	9	3	6	7	4	5	2
7	3	4	8	9	5	1	2	6
9	1	8	2	3	6	5	7	4
2	5	6	7	4	1	8	9	3
3	4	1	6	5	2	9	8	7
6	9	7	1	8	3	2	4	5
8	2	5	4	7	9	3	6	1

«Ήταν ο δικός μας πόλεμος»

Ανήμερα της 28 Οκτωβρίου και στις 10:20' μεταδόθηκε σε επανάληψη από την ΕΡΤ1 το ντοκιμαντέρ: «Ήταν ο δικός μας πόλεμος».

Το ντοκιμαντέρ γυρίστηκε στο Βρυσσχωριό το 2000 από συνεργείο της ΕΡΤ2, με βάση το βιβλίο του αείμνηστου δασκάλου μας Γιώργη Στ. Οικονόμου «Μνήμες και Μνημόσυνα του 40».

Στο ντοκιμαντέρ ο Γιώργης Στ. Οικονόμου θυμάται και διηγείται τις δικές του εμπειρίες και τα γεγονότα του 1940, όπως ο ίδιος τα έζησε, ως πολεμιστής του τάγματος Κονίτσης.

Στο ντοκιμαντέρ λαμβάνουν ακόμη μέρος ο κ. Ζήσης Μπλήντας, η κ. Μαριάνθη Καραγιαννοπούλου και ο κ. Ελευθέριος Ναστούλης.

Εχεμύθεια

του Γεωργίου Κ. Βακάρου

«Ο Σωκράτης ερωτηθείς υπό τίνος τις κατασχέει δύναται λόγον απόρρητου έφη: «Όστις και διάπυρου άνθρακα τη γλώσση κατασχέει δυνήσεται».

Ερμηνεία: Ο Σωκράτης όταν ρωτήθηκε από κάποιον ποιος μπορεί να κρατήσει λόγο απόρρητου, απάντησε: «Αυτός που μπορεί να κρατήσει αναμμένο κάρβουνο στην γλώσσα του».

Ψυχική υγεία των εφήβων

Σύμφωνα με έρευνα Ισπανών Επιστημόνων που δόθηκε στη δημοσιότητα, η ψυχική υγεία των εφήβων συνδέεται άμεσα με τον «ποιοτικό» χρόνο που περνούν με την οικογένειά τους και συγκεκριμένα με τον αριθμό των οικογενειακών γευμάτων στα οποία συμμετέχουν. Όσο περισσότερο κάθονται οι έφηβοι στο ίδιο τραπέζι με τους γονείς τους, τόσο καλύτερη είναι η ψυχική κατάσταση της υγείας τους. Αυτό αποδίδεται στο ότι χρόνος γύρω από το οικογενειακό τραπέζι, είναι χρόνος ποιότητας και ηρεμίας, κατά τον οποίο τα παιδιά επικοινωνούν με τους γονείς και τα' αδέρφια τους.

Αρχηγός

Αρχηγός είναι εκείνος που βρίσκεται «Επί κεφαλής» ή ακόμη καλύτερα, εκείνος που είναι η ΚΕΦΑΛΗ. Είναι η κεφαλή που βλέπει, που σκέφτεται, είναι η κεφαλή που κατευθύνει σε μια λογική και αρμονική κίνηση ολόκληρο το σώμα (G. Courtois).

Επτά καρύδια την ημέρα τον γιατρό τον κάνουν πέρα

Σταύρος Γκαράννης

Τα καρύδια κάνουν καλό, υποστηρίζουν οι ερευνητές του Πανεπιστημίου του Σκράντου της Πενσυλβάνια. Η συστηματική κατανάλωσή τους (επτά καρύδια ημερησίως) προστατεύει από έναν μεγάλο αριθμό προβλημάτων υγείας όπως: μειώνουν τον κίνδυνο εμφάνισης εγκεφαλικών επεισοδίων, περιορίζουν τον κίνδυνο εμφραγμάτων, μειώνουν την ολική και κακή LDL χοληστερόλη στο αίμα.

Γέφυρα Κουϊτσας

Επισκευασμένη μετά τις δυνατές βροχές από 19/11 έως 2/12/2017.

Κεντρίσματα

Του Κώστα Χαντόλιου

Εκείνη τη χρονιά δεν πήγαν για λειτουργία στην Αγία Τριάδα, που πήγαιναν τότε την Τρίτη, την άλλη μέρα απ' τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος.

Ο εφημέριος του χωριού, παπά – Απόστολος ΒΑΣΔΕΚΗΣ, βλέποντας να περνούν οι μέρες και ενώ βελτίωσε ο καιρός δεν αποφάσιζαν να πάνε.

Τότε αναλογιζόμενος τη μεγάλη προσέλευση των χωριανών (καλός δίσκος, πολλές λειτουργίες) αλλά και για να κεντρίσει το θρησκευτικό συναίσθημα των χωριανών, σκέφτηκε ένα κόλπο:

Έστειλε το μπάρμπα Γιάννη τον ΚΑΡΠΟΥΖΑ ένα Σάββατο σούρουπο στη «ΜΠΟΡΙΑ», με οδηγίες να τυλιχτεί ο Γιάννης μ' ένα σεντόνι και να κάνει γρήγορα κινήσεις ανάμεσα στα γύρω δέντρα!...

Κοιτάνε λοιπόν οι χωριανοί, βλέπουν κάτι να κινείται και λένε του παπα-Τόλη:

- Φάντασμα είναι αυτό Παπά!...

Κι ο παπα-Τόλης, τάχα ανήξερος, αλλά ατάραχος και με ύφος μεγαλοκήρυκα απαντά:

- Τι φάντασμα μωρέ, η Αγία ΤΡΙΑΔΑ είναι και μας φωνάζει να πάμε όλοι αύριο για λειτουργία στην εκκλησία της!...

Στο Βρυσσχωριό, αλλά και σ' άλλα χωριά, όταν ο πατέρας ή κάποιος πρόγονός του πήγαινε «ΣΩΓΑΜΠΡΟΣ» τα παιδιά τα προσφωνούσαν με το επώνυμο της μητέρας τους.

Έλεγαν δηλαδή «Μήτρα αλ' Τσιγκογιάννη» Δημήτριος Κων/νος ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ ή «Μήτρα αλ' Πασχαλυώρη» Δημήτριος Ηλίας ΜΠΑΡΚΑΣ.

Στα μέσα της 10ετίας του 1960, ήταν στα Γιάννενα η Χρύσω Αναστασίου ΤΣΙΟΜΙΔΗ κι' απ' την πλατεία ανεβαίνει στο αστικό και κάπου στο δρόμο προς το Νοσοκομείο «ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ» ρωτάει τον οδηγό:

- Θέλω να κατέβω στο σπίτι του Μήτσιου του ΠΑΣΧΑΛΙΩΡΗ που πουλάει εφημερίδες

Ο οδηγός απαντάει:

- Τον Μήτσιο κυρά μου τον ξέρω αλλά τον λένε ΜΠΑΡΚΑ!...

Η Χρύσω απαντάει τότε:

- Μα απ' το χωριό μου είναι, δεν τον ξέρω τον άνθρωπο πως το λένε!...

Ευτυχώς ο οδηγός φαίνεται ότι κατάλαβε ότι πρόκειται για παρατσούκλι και την κατέβασε στη σωστή στάση.

Ο Νικόλαος ΜΕΜΟΣ στη 10ετία του 1950, είχε ένα καλό μουλάρι, που το τάζε και το πρόσεχε πιο πολύ απ' τον εαυτό του. Το ίδιο έκανε την ίδια εποχή, η γερόντισσα πια Μάτω του ΠΑΠΑΘΩΔΡΟΥ, με τη γάτα της. Τάζε πρώτα τη γάτα και μετά έτρωγε η ίδια!..

Γι' αυτό ο Αντώνης Γεωργίου ΝΟΤΗΣ (1931-2009), έλεγε πειρακτικά τα τελευταία χρόνια:

- Ωρέ νάμουνα μουλάρι του ΜΕΜΟΥ και γάτα της Μάτως του ΠΑΠΑΘΩΔΡΟΥ!...

Ένας βλάχος απ' τα κοντινά καμποχώρια της Βέρονας σαρκάζοντας τη ράτσα μας, που όταν συνομιλούμε συνήθως φωνασκούμε και βροντοφωνάζουμε, έλεγε συχνά με τη βαριά Ρουμλουκιώτικη προφορά:

- Ακ'σα (άκουσα) λάβα (οχλαγοή) θάρ' σα (νόμισα) ότι ήταν άνθρωποι, αλλά ήταν Βλάχοι!...

Αντσούγιες - Νανοδιηγήματα της Νάνση Εξάρχου

Βιβλιοπαρουσίαση

Η Νάνση Εξάρχου είναι μια ξεχωριστή γυναίκα. Ζει στο Σαιντ Λούις αλλά είναι πολίτης όλου του κόσμου. Την χαρακτηρίζουν τα ταξίδια και η καλλιτεχνική της φύση. Πολύπλευρη, πολύχρωμη, πολυάσχολη. Πέρα από τις εικαστικές της ικανότητες και δραστηριότητες έχει και το χάρισμα του λόγου, προφορικού και γραπτού. Τεκμήριο το πρώτο της βιβλίο που κυκλοφόρησε το Σεπτέμβριο του 2019 και παρουσιάστηκε από τους συγγραφείς Γιώργο και Πέτρο Μαρτινίδη στη Σαλονίκη, στη γκαλερί Ρω.

Όπως η ίδια γράφει στο εσώφυλλο του βιβλίου της "γράφει ελληνικά για να μην ξεχάσει τη γλώσσα της και για να διηγείται μικρές ιστορίες, σαν αυτές που λέμε όταν συναντιόμαστε με φίλους, πίνοντας ένα ποτήρι κρασί". Μιλάει, ωστόσο, αγγλικά, γαλλικά, ιταλικά και ισπανικά. Αγαπάει την Ελλάδα και ειδικά τη Σαλονίκη όπου είναι "το σπίτι της". Τα βιώματά της στην πόλη αυτή, αλλά και οι εμπειρίες της ενά τον κόσμο έγιναν "νανοδιηγήματα" - μικρές ιστορίες αποδοσμένες με ένα εξαιρετικά ευχάριστο και γλαφυρό τρόπο.

Διάβασα το βιβλίο με μια ανάσα κι όταν το έκλεισα ένιωσα πως μέσα του χτυπάει μια καρδιά και κρύβει μια ψυχή.

Γιατί όλο το βιβλίο είναι κατάθεση ψυχής. Καταγραφή από καθημερινά απλά -αλλά όχι απλοϊκά στο νόημά τους- περιστατικά. Ιστορίες από την προσωπική ζωή που φέρνει στο φως με μια λελογισμένη εξωστρέφεια. Η Νάνση τηρεί όσο πρέπει το αρχαιοελληνικό "τα εν οίκω μη εν δήμω" και εκθέτει πτυχές από την ατομική της ή οικογενειακή ζωή με στόχο το μήνυμα, τον προβληματισμό.

Όταν πήγα στη βιβλιοπαρουσίασή της στη Σαλονίκη, χάρηκα που μίλησαν εξαιρετικοί επιστήμονες γι' αυτήν, μια γυναίκα δηλ. που μας συνδέει το Βρυσσχωρί, η αγάπη για την τέχνη, αλλά και για την ομορφιά της ζωής.

Ένωσα την ανάγκη τότε να μιλήσω και να πω ότι αυτό το βιβλίο της γίνεται η οριακή ζώνη - το κατώφλι ανάμεσα στο δικό της κόσμο και τους άλλους, τους αναγνώστες. Οι "αντσούγιες"

της είναι το ενδιάμεσο ανάμεσα σ' αυτήν και σε μας. Το μέσο δηλ. για να καταργήσουμε το άγνωστο και να τη γνωρίσουμε. Να διαπιστώσουμε το έξυπνο χιούμορ της, τον αυτοσαρκασμό της, τις εμπειρίες και τις γνώσεις της από τα ατέλειωτα ταξίδια της, την αγάπη της για τα λουλούδια, τη θάλασσα, την τέχνη, τα απλά και σημαντικά της ζωής μας.

Διαβάζοντας το βιβλίο μου άρεζε που μπορούσε μέσα από λιτές και σαφείς φράσεις να περιγράφει αλλά και να φιλοσοφεί, έχοντας την ικανότητα "να κοιτάει μέσα της".

Στάθηκα πολύ στην αναφορά της στον Εμπειρικό στο ότι δηλ. οι άνθρωποι συχνά "κάνουμε οίστρο της ζωής τον φόβο του θανάτου". "Την ιδέα του θανάτου που μας κάνει να ζούμε τη ζωή με περισσότερο κέφι, γιατί ξέρουμε πως δεν κρατάει αιώνια", όπως γράφει και η ίδια.

Η Νάνση, παρά τον έντονο χαρακτήρα της ζωής της, αγαπάει τους αργούς ρυθμούς που της δίνουν την ευκαιρία να μπορεί να παρατηρεί. Όπως εκείνον τον σαλίγκαρο και τη χελώνα στον κήπο της.

Ιδιαίτερη αναφορά κάνει στις τοπικές κουζίνες, στα υπέροχα φαγητά που έτυχε να γευτεί πέρα από την Ελλάδα, αλλά και στο εξαιρετικά μοναδικό κατσικίσιο τυρί τζαντήλας, φυλαγμένο σε γιδοτόμαρο.

Πόσο όμορφα περιγράφει έμψυχα και άψυχα, όπως τα συγγενικά της πρόσωπα και εκείνο το προσφυγικό σπίτι με το σπασμένο κρύσταλλο, έτσι όπως σπασμένη είναι και η ζωή του πρόσφυγα και του μετανάστη.

Είναι συγκινητική η αναφορά της στον πατέρα της που έχασε νωρίς και ειδικά η φράση της: "Τον ξαναβρήκα στο δέρμα και την ηλικία ενός άλλου ταξιάρχη 44 χρόνια αργότερα". Τελευταία του επιθυμία ήταν να τον μεταφέρουν στο Βρυσσχωρί, εκεί στον Άγιο Χαράλαμπο, όπου όλοι μαζί, φίλοι κι εχθροί γίνονται ένα και για πάντα. Και κάθε χρόνο, με το "Θέσουρε", την Μ. Εβδομάδα, καλούν τα παιδιά του χωριού όλα τα ονόματα των νεκρών.

Η Νάνση μιλάει με νοσταλγία για τα παιδικά της παιχνίδια, όπως τα "κότσια" και την "κούκλα-Γενοβέφα", για τους περασμένους έρωτες ή τις φίλιες που άφησαν τα σημάδια τους.

Κι οι ασπρόμαυρες φωτογραφίες ανακαλούν μνήμες από τα πανηγύρια στο Βρυσσχωρί για να γράψει: "Οι φωτογραφίες ασπρόμαυρες, μαρτυρίες από το πανηγύρι στο χωριό, κι από το γλέντι και το φαγοπότι στη Μαγούλα. Χρόνια ολόκληρα η νεολαία ποζάρizε χαμογελώντας. Αδέλφια, ξαδέλφια, η μαριδά, οι ερωτευμένοι, οι αρραβωνιασμένοι και οι νιόπαντροι.

Βλάχοι που σμίγουν κάθε καλοκαίρι για το διπλό πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής και του Αγίου Παντελεήμονα, γιορτές που πέφτουν δίπλα-δίπλα. Ζευγαρωμένοι οι άγιοι δίνουν την ευκαιρία στο χωριό, που είναι κρυμμένο στα βόθρα της Πίνδου, να χαρεί και να πανηγυρίσει τρεις ολόκληρες μέρες. Και ο φωτογράφος έκανε χρυσές δουλειές φωτογραφίζοντας τους πάντες. Φωτογραφίες που αργότερα κοιτάζοντάς τις την ώρα του καφέ, γίνονταν η αφορμή γι' ατελείωτο κουτσομπολιό. Ποιος ήταν εκεί μαζί με τους συγχωριανούς, ποιος έλειπε, ποιοι ξένοι ήρθαν για πρώτη φορά. Τους άκουγα να μιλούν και μάθαινα τα ονόματα ενώ, έτρωγα με απόλαυση τη φέτα το ψωμί με το βούτυρο και το βύσσινο γλυκό".

Από το τέλος του βιβλίου ξεχωρίζω την ιστορία με τίτλο "Τα κρεβάτια" γιατί μιλούν τόσο παραστατικά κι αληθινά για την πορεία της ζωής μας:

"Βλέπω κρεβάτι" σου λένε στα χαρτιά και διανύοντας την εποχή της ντάμας κούπα, γεμίζεις χαρά και γλυκιά απαντοχή με την προοπτική της ερωτικής κλινοπάλης.

Μετά αλλάζεις φύλο, γίνεσαι ντάμα κάρο και το κρεβάτι της κλινοπάλης μπορεί να είναι η κούνια ενός μαρούκι και πάλι η προσδοκία γεμίζει την καρδιά σου με χαρά. Περνούν τα χρόνια, γίνεσαι ντάμα σπαθί, ντάμα μπαστούνι και τα κρεβάτια σιγά-σιγά από ερωτικές παστέδες και συζυγικές κλίνες, γίνονται κρεβάτια του πόνου.

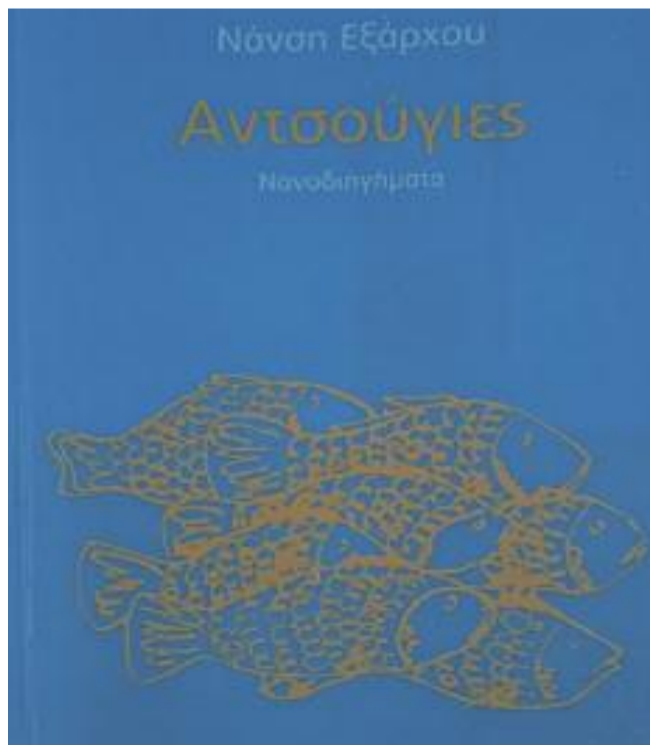
Το λίκνο αναστεναγμών μετατρέπεται σε τόπο ανάπαυσης του κορμιού..."

"Σύννεφο η ζωή και πάει... Οι άνθρωποι φεύγουν, μένουν πίσω τους οι γεύσεις, τα τραγούδια, οι αναμνήσεις". Και τα βιβλία μας, Νάνση! Αυτά είναι τα πνευματικά μας παιδιά.

Ένα εύγε γι' αυτό το ταξίδι στις μνήμες σου, που για σένα είναι ένας "νόστος", ένα "ανακάλημα" μιας ζωής που έφυγε μα δεν χάθηκε. Κι εγώ όσο το διάβαζα χαιρόμουν το χιούμορ σου να συνυφαίνεται με τις φιλοσοφικές σου νύξεις.

Έβαλα τις "αντσούγιες" στη βιβλιοθήκη μου και καθώς κοιτάζω τη ράχη του βλέπω αυτό το βιβλίο όχι σαν μια συνοφύωση στο πρόσωπο, αλλά σαν ένα ελεύθερο, χαρούμενο πουλί που σε παίρνει στη δική του ράχη και σε πετάει, χαρίζοντάς σου την αιθέρια φρεσκάδα του μυαλού και της ψυχής.

Σ' ευχαριστώ, Νάνση
Μαρία Τσούπη - Ρέμου

Βρυσσχωρί Χοροστάσι 1972. Με το βέλος η Αθανασία Εξάρχου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ της Νάνση Εξάρχου

Γεννήθηκε και μεγάλωσε τη Θεσσαλονίκη. Είναι κόρη του Μιχάλη Εξάρχου. Σπούδασε ζωγραφική στη Φλωρεντία και χαρακτηριστική ως μεταπτυχιακές σπουδές στη Σχολή Καλών Τεχνών του Washington University στο Σαιντ Λούις των ΗΠΑ. Η εικαστική της δραστηριότητα παρουσιάστηκε μέσα από ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Ελβετία, Καναδά, Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία, Ηνωμένες Πολιτείες. Δίδαξε σε καλλιτεχνικά εργαστήρια στην Αμερική, στο Πανεπιστήμιο του Βόλου, στα Μεστά Χίου, στο Μουσείο Τέχνης του Σαιντ Λούις. Οι καλλιτεχνικές της δημιουργίες αναγνωρίστηκαν διεθνώς και έλαβε αρκετά βραβεία γι' αυτές. Διακρίθηκε επίσης και για την τέχνη της στη φωτογραφία και ήταν μεταξύ των δέκα φιναλίστ για τον Αμερικανικό Διαγωνισμό Φωτογραφίας (National Endowment For the Art). Επί του παρόντος εκπονεί μεταπτυχιακό δίπλωμα με υποτροφία στο Τμήμα Κεραμικής του Megamac College στο Σαιντ Λούις. Οι "αντσούγιες" - νανοδιηγήματα είναι η πρώτη της συγγραφική δουλειά. Ταξιδεύει ανά τον κόσμο και επισκέπτεται την Ελλάδα τακτικά. (Φέτος το καλοκαίρι, ευελπιστεί να έρθει στο χωριό του πατέρα της, το Βρυσσχωρί).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ 1925-2019

Έφυγε πλήρης ημερών για το αιώνιο ταξίδι ο Γεώργιος Κων. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ήταν το πρώτο παιδί (Γιώργος - Γιάννης - Βαγγέλης - Μαρτιάνθη - Ηλίας) του Κων/νου και της Δέσποινας Βακάρου από το Ηλιοχώρι.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό και από μικρός στη Βιοπάλη. Η ζωή του δύσκολη και περιπετειώδης.

Στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου έχασε το ένα πόδι και έμεινε ανάπηρος πολέμου.

Το 1953 παντρεύτηκε την ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ από την Κόνιτσα και απέκτησαν τρία παιδιά την Δέσποινα, τον Γιάννη και την Άννα.

Έως το 1966 ζούσαν στο χωριό και ασχολούνταν με την οικογενειακή επιχείρηση του πατέρα του (παντοπωλείο - καφε-νείο).

Το 1966 για μια καλύτερη ζωή και για να αποκαταστήσουν τα παιδιά τους εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα και διατηρούσαν περίπτερο στην περιοχή των Αγίων Αναργύρων.

Εργάστηκαν σκληρά, αποκατέστησαν τα παιδιά τους και η ζωή τους κυλούσε ευχάριστα.

Όμως «άλλα μεν βουλή ανθρώπων άλλα δε Θεός πράττει».

Αν και μπαρουτοκαπνισμένος ο Μπαρμπαγιώργος οι απανωτές απώλειες από τροχαία των δύο παιδιών του (Γιάννη και Άννας) κλόνισαν σοβαρά την υγεία του. Την Παρασκευή 28 Σεπτεμβρίου άφησε την τελευταία του πνοή.

Αγωνιστής στη ζωή και καλοκάγαθος.

Ευτύχησε και χάρηκε επτά (7) εγγόνια και τέσσερα (4) δισέγγονα.

Δεν ξέχασε ποτέ το αγαπημένο του χωριό το επισκέπτονταν τακτικά μετά την συνταξιοδότησή του έμεινε για μεγάλο χρονικό διάστημα στο ανακαινισμένο σπίτι του.

Έφυγε με μεγάλο καημό και πόνο.

Η εξώδικος ακολουθία έγινε το Σάββατο 29 Σεπτεμβρίου παρουσία συγγενών, φίλων και της Βρυσσοχωρίτικης παροικίας των Αθηνών.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αθηναϊκής γης που τον σκεπάζει και η μνήμη του ΑΙΩΝΙΑ.

ΕΛΕΝΗ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ - ΜΠΙΔΕΡΗ (1937-2019)

Το Σάββατο 12 Οκτωβρίου 2019 έφυγε από τη ζωή στα Ιωάννινα όπου διέμεινε μόνιμα, η ΕΛΕΝΗ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ - ΜΠΙΔΕΡΗ.

Η Ελένη γεννήθηκε στο Καλαμάκι Λάρισας το 1937 και μεγάλωσε σε οικοτροφείο της Λάρισας, αφού έχασε τους γονείς της σε πολύ μικρή ηλικία. Τόσο μικρή που δεν θυμόταν καν τη μορφή τους. Και αυτό ήταν ένα παράπονο, ένας καημός στη ζωή της, όπως συχνά μου έλεγε.

Το 1954 ήρθε στο Βρυσσοχώρι, διορισμένη ως δασκάλα ραπτικής στην Οικοκυρική Σχολή (ΑΜΟΣ).

Όταν η ΑΜΟΣ έφυγε από το Βρυσσοχώρι, η Ελένη ακολούθησε την πορεία της ΑΜΟΣ και όταν οι ΑΜΟΣ συμπλήρωσαν τον προορισμό τους και καταργήθηκαν, εργάστηκε σε βρεφονηπιακούς σταθμούς. Στο Αιγίνο και στο Καστρί της Ηγουμενίσας.

Το 1961 παντρεύτηκε τον Βρυσσοχωρίτη δάσκαλο Κώστα Μπίδερη. Απόκτησαν δύο παιδιά τον ΔΗΜΗΤΡΗ που ζει και εργάζεται μόνιμα στη Γερμανία και τον ΘΑΝΑΣΗ που ζει και εργάζεται στα Γιάννινα. Χάρηκε και δύο εγγόνια. Τη Σοφία - Έλενα κόρη του Δημήτρη και τον Μάξιμο - Κωνσταντίνο γιο του Θανάση.

Μεγάλη ανατροπή στη ζωή της ήταν ο χαμός του συζύγου της. Ίσως και να μην μπόρεσε ποτέ να διαχειριστεί αυτή την απώλεια, παρ' όλο που ήταν πολύ δυνατός άνθρωπος και είχε μάθει από μικρή να παλεύει, να αγωνίζεται, να προχωράει και να κερδίζει τη ζωή της.

Η Ελένη ήταν γυναίκα με λεπτά, ευγενικά και φιλικά αισθήματα. Τύπος σοβαρής και καλοπροαίρετης γυναίκας ξεχώριζε για το ήθος, τη διάχυτη ευγένεια και την καλοσύνη.

Η Ελένη ήταν φίλη μου. Πολλά χρόνια φίλη μου.

Λυπήθηκαν πολύ για τον θάνατό της. Περισσότερο όμως, λυπόμουν για τις ταλαιπωρίες που είχε, τον τελευταίο καιρό με την υγεία της.

Ευτυχώς ο θάνατός της ήταν κοντά της. Την περιποιήθηκε και της συμπαραστάθηκε με πολλή αγάπη στοργή και φροντίδα.

Η κηδεία της έγινε στα Ιωάννινα. Στην τελευταία της κατοικία την συνόδευσαν τα δύο παιδιά της, συγγενείς, φίλοι και όλοι οι Βρυσσοχωρίτες από την παροικία των Ιωαννίνων.

Ευτυχία Οικονόμου - Γεωργοπούλου

Ο Μ.Ο.Σ. και η Συντακτική Επιτροπή εκφράζουν στα παιδιά, στα εγγόνια και στους λοιπούς συγγενείς τα συλλυπητήρια και εύχονται η ψυχή της να αναπαυθεί «εν ειρήνη».

Ας μείνει «Αιώνια η μνήμη».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΑΣΧΑΛΗ 1950-2019

Σε ηλικία 69 ετών την Κυριακή 29 Σεπτεμβρίου 2019 έφυγε για το αιώνιο ταξίδι, χτυπημένη από την «επάρατο» η Παρασκευή (Βούλα) Πασχάλη, σύζυγος του συγχωριανού μας Στέφανου Πασχάλη. Η Βούλα γεννή-

θηκε στο Κιλκίς και σε ηλικία 16 ετών πήγε στη Σουηδία και εκεί γνώρισε και παντρεύτηκε τον Στέφανο το 1968. Απέκτησαν μαζί 3 παιδιά τη Μαρία που ζει στη Θεσσαλονίκη, την Αλίκη που ζει στα Ιωάννινα, παντρεμένη με τον Αδαμάντιο Σιαμπίρη και την Αγάπη (Πέπη) που ζει με τον σύζυγό της Σίμο Κοξίδη και τα δύο κοριτσάκια της Παρασκευή (Εβίτα) και τη Στεφανία στη Θεσσαλονίκη. Το 1973 επέστρεψε από τη Σουηδία και από το 1992 ζούσε στη Νέα Ποτίδαια Χαλκιδικής όπου εργαζόταν στην ταβέρνα που είχαν μαζί με τον Στέφανο. Σε αυτόν τον ξένο τόπο με την εργατικότητα, τη δοτικότητα και τη μαχητικότητα που τη διέκρινε κατάφερε να γίνει αγαπητή σε όλους.

Η Βούλα ήταν καλή σύζυγος, στοργική μητέρα και αζιαγάπητη σε όσους τη γνώριζαν.

Αιώνια η μνήμη της.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΑΠΗΣ 1954-2019

Το Σάββατο 12η Οκτωβρίου έφυγε ξαφνικά από ανακοπή καρδιάς στην Βέροια σε ηλικία 65 ετών ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΑΠΗΣ.

Ο Ευάγγελος Λιάπης γεννήθηκε στις 6-12-1954 στην Βέροια Ημαθίας. Ήταν γιός του Γεωργίου και της Σμαρώς Λιάπη.

Στις 2-12-1989 παντρεύτηκε την Βρυσσοχωρίτισσα Χαϊδω Πασχαλιώρη (κόρη των αειμνήστων Γεωργίου και Σταματίας Πασχαλιώρη - Μπιζάκη), και απέκτησαν δύο παιδιά.

Τον Γιώργο Πτυχιούχο Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και την Μαρία Πτυχιούχο Νηπιαγωγών στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.

Δούλεψε αρκετά χρόνια ως τραπεζικός υπάλληλος στην Τράπεζα Πειραιώς.

Ο Ευάγγελος ξεχώριζε για το ήθος, την ειλικρίνεια, ευγένεια, αξιοπρέπεια, εντιμότητα. Πάντα χαρούμενος χαμογελαστός αφοσιωμένος σύζυγος και στοργικός πατέρας αγαπητός σε όλους. Δεν έκρυβε την αγάπη του για το Βρυσσοχώρι το οποίο το επισκεπτόταν τακτικά.

Η κηδεία έγινε στις 13-10-2019 στη Βέροια Ημαθίας. Τον Βαγγέλη τον συνόδευσαν η σύζυγός, τα παιδιά, τα αδέρφια, οι συγγενείς και φίλοι. ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ.

ΓΑΜΟΣ

Το πιο όμορφο ραντεβού της κοινής τους ζωής έδωσαν ο Χρήστος ΚΙΤΣΑΡΑΣ του αειμνήστου Αλέκου και της Κωνσταντίνης Μπίρη με την Παναγιώτα Κοντάρη στον Ιερό Ναό Γεννήσεως της Θεοτόκου στο Κρυφοβό Ιωαννίνων το Σάββατο 12 Οκτωβρίου 2019 μεταξύ συγγενών και φίλων, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου.

Τα στέφανα αντάλλαξαν οι κουμπάροι Ανδρομάχη Μπαρτζίου και Φώτης Γκαβρέσης.

Η ευτυχισμένη στιγμή για όλους συνεχίστηκε με παραδοσιακό γαμήλιο γλέντι μέχρι τις πρωινές ώρες στο ιδιόκτητο εξοχικό κέντρο τους «ΑΛΕΚΟΣ» στο Κρυφοβό Ιωαννίνων.

Ο Μ.Ο.Σ. και η Συντακτική Επιτροπή τους εύχονται να ζήσουν ευτυχισμένοι, καλούς απογόνους και στους ευτυχισμένους γονείς και λοιπούς συγγενείς να τους χαίρονται.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το Σάββατο 28 Σεπτεμβρίου 2019 το ζεύγος Στεργίου Μπούθα και Στέλλας Πέπελα του Βασιλείου και της Χρυσούλας (εγγονή των αειμνήστων Αθανασίου και Σταματίας Νούτσου) βάπτισε στον Ι.Ν. Γεννήσεως της Θεοτόκου στην Κουμαριά Ημαθίας, το δεύτερο βλαστό της οικογένειας που γεννήθηκε στη Βέροια στις 8 Φεβρουαρίου 2019.

Οι νονοί Χρήστος Μπλατσιώτης και Μάγδα Γκιλίνα χάρισαν στο νεοφώτιστο το όνομα του παππού του ΝΙΚΟΛΑΟ.

- Την Κυριακή 10 Νοεμβρίου 2019 το ζεύγος Βασιλική Τσολάκη του Στεργίου και της Μαρίας από το Ηλιοχώρι και ο Δούκας Ξηρομερίσιος βάπτισε στο Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής στην Αγία Παρασκευή Αθηνών το αγοράκι τους πρώτο βλαστό της οικογένειας.

Ο νονός του χάρισε το όνομα ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ. Η Βασούλα ήταν χρόνια μέλος του χορευτικού μας ομίλου.

Ο Μ.Ο.Σ. και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στα ευτυχισμένα ζευγάρια, παππούδες και λοιπούς συγγενείς να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα και να τα χαίρονται.

ΓΕΝΝΗΣΗ

Την Παρασκευή 15 Νοεμβρίου 2019 η ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΕΡΑΦΙΔΟΥ «στρατιωτικός» σύζυγος ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΑΣΔΕΚΗ του Αποστόλου και της Ερμιόνης (εγγονός των αειμνήστων Χρυσοστόμου και Βασιλικής) στο Κιλκίς έφερε στον κόσμο δίδυμο. Ένα πανέμορφο αγοράκι και κοριτσάκι τρίτο και τέταρτο βλαστό της οικογένειας.

Ο Μ.Ο.Σ. και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στο ευτυχισμένο ζευγάρι, τους παππούδες και λοιπούς συγγενείς να τους ζήσουν τα νεογέννητα, γερά και τυχερά.

ΘΕΜΑΤΑ ΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

ΔΩΡΕΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ο κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΟΥΤΣΟΣ του Θεοδώρου και της Αθανασίας Εξάρχου (εγγονός των αιμνήστων Νικολάου και Χάϊδως Νούτσου Θεοδώρου και Δέσποινας Εξάρχου) έστειλε από την Αμερική και δώρισε για οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου εκατό (100) Μπρελόκ και εκατό (100) στυλό.

Οι δωρεές είναι πάρα πολύ καλαισθητες, φέρουν το έμβλημα του Συλλόγου, τα δε μπρελόκ έχουν μικρό φακό με κάρτα ασφαλείας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου σε συνεδρίασή του με την υπ' αριθμ. 5/23-11-19 πράξη έκανε δεκτή τη δωρεά και αποφάσισε την πώληση των δωρη-

θέντων προς τρία (3) ευρώ το ζευγάρι.

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ Βρυσσχωριτόπουλο, γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη και τις καλοκαιρινές διακοπές τις περνούσε στο χωριό, γενέτειρα των γονέων και παππούδων του.

Σπούδασε στη Θεσσαλονίκη, την Ολλανδία και Αμερική ανώτερες σπουδές.

Ζει και εργάζεται ως επίκουρος καθηγητής στο πολιτειακό πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης στην έδρα της Βιολογίας των φυτών και επικεφαλής ομάδας που ασχολείται με την έρευνα και τη βελτίωση του καλαμποκιού και την προσαρμογή των φυτικών ειδών στα μικροκλίματα που αλλάζουν με το χρόνο.

Είναι παντρεμένος με την ΕΛΕΝΗ ΜΠΟΪΚΟΓΛΟΥ Γεωπόνο, εργάζεται και αυτή στο ίδιο Πανεπιστήμιο και έχουν ένα γιο το Θοδωρή. Έχει άρρηκτους δεσμούς με το χωριό, παρακολουθεί τα τεκταινόμενα μέσω της εφημερίδας μας και το Ίντερνετ και το παράπονό του είναι πως δεν μπορεί να το επισκέπτεται τακτικά λόγω εργασίας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκ μέρους των απανταχού Βρυσσχωριτών εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες για τη δωρεά και εύχονται στον ίδιο και την οικογένειά του σε ανώτερα, υγεία και οικογενειακή ευτυχία και τον περιμένουμε στο αγαπημένο του χωριό όσο οι εργασίες του το επιτρέπουν.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΕΥΧΕΣ

Στον αγαπημένο μας ξάδερφο και σεβαστό μας θείο Γεώργιο Εξαρχόπουλο του Αδαμαντίου και της Σοφίας (εγγονός των αιμνήστων Γεωργίου και Μαρίας Εξαρχοπούλου), που τον Μάιο του 2019 προήχθη στο βαθμό του Αντισυνταγματάρχη, και τον Αύγουστο ανέλαβε τα καθήκοντα του τάγματος πεζικού Φιλιτών που υπηρετούσε ως Υποδιοικητής, συγχαίρουμε θερμά για την προαγωγή του και την ανάληψη των νέων καθηκόντων του ως Διοικητή των Φιλιτών. Του ευχόμαστε ολόψυχα υγεία, καλή δύναμη στο δύσκολο έργο του και εις ανώτερα. Στους γονείς του, στη σύζυγό του, στα παιδιά του και στ' αδέρφια του ευχόμαστε με πολλή αγάπη να τον καμαρώνουν και να τον βλέπουν όπως επιθυμούν.

Τα ξαδέρφια
Βασδέκης Κωνσταντίνος
Μαρία Βασδέκη και Χρήστος Τζιάσιος
Τα ανίψια
Χαρίκλεια
Χαράλαμπος
Κίμων Τζιάσιος

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

- Ο Ταγματάρχης Οικονομικού ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ του Νικολάου και της Ευανθίας, λόγω υπηρεσιακών αναγκών, μετατέθηκε από τη Βέροια στην Ξάνθη.

Ο Μ.Ο.Σ. και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στον αγαπητό μας Αντώνη καλή διαμονή και επιτυχία στη νέα του Μονάδα και καθήκοντά του.

- Ο ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΟΡΕΤΑΣ του Λεωνίδα και της Ζανέτας, υπηρέτησε την Στρατιωτική του θητεία και την Δευτέρα 4 Νοεμβρίου 2019 απολύθηκε των τάξεων του Στρατού.

Ο Μ.Ο.Σ. και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στον αγαπητό μας Απόλλωνα, καλός πολίτης και επαγγελματική αποκατάσταση.

- Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ του Ηλία και της Δέσποινας την Παρασκευή 11 Νοεμβρίου 2019 κατατάχθηκε σε

μονάδα του Βόλου για να υπηρετήσει την Στρατιωτική του θητεία.

Έδωσε τον προβλεπόμενο όρκο και σήμερα υπηρετεί στην Ελληνική δύναμη Κύπρου.

Ο ΜΟΣ και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στον αγαπητό μας Δημήτρη καλή θητεία.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

1) Αυτό είναι που λέμε "κτύπησε ο δαίμονας του τυπογραφείου".

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας (Αρ. φύλλ. 108 σελ.15) που αφορούσε την τελετή παραλαβής σαν Διοικητής Τάγματος Φιλιτών από τον ΑΝΧΗ (ΠΖ) Γεώργιο Εξαρχόπουλο, και ενώ στο προσχέδιο ο τίτλος ήταν "Μια ωραία τελετή" στο τελικό φύλλο έγινε "Μια ωραία".
Σχετ. φωτοαντίγραφα.

2) Στο ίδιο φύλλο σελ.15 "ΠΩΛΗΣΕΙΣ" ο αριθμός τηλεφώνου του κ. Αλέξανδρου Μαργαρίτη γράφτηκε λάθος το ΣΩΣΤΟ είναι: 6972001355

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

(εφημερίδες - περιοδικά)
- Περιοδικό "Κόνιτσα"
- Περιοδικό "Έν Τσεπελόβω"
- Εφημερίδα "Το Ζαγόρι μας"
- Εφημερίδα "Η Φωνή των Μηλιωτάδων Ζαγορίου"

ΘΕΡΜΕΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή της Ενορίας μας ευχαριστεί θερμά τις κυρίες του χωριού μας που ανταποκρίθηκαν στον έρανο που με δική τους πρωτοβουλία έκαναν και αγόρασαν μία ηλεκτρική σκούπα για τις ανάγκες της εκκλησίας μας αλλά το κυριότερο να αγορασθούν τα καλύμματα για την Αγία Τράπεζα και την προσκομιδή του Αγίου Χαράλαμπος. Τέτοιες ενέργειες και πράξεις φανερώνουν την Θεοσέβεια και αγάπη προς τον Ιησού Χριστό και την Εκκλησία του. Αυτές οι κυρίες που ανταποκρίθηκαν σ' αυτήν την πρωτοβουλία είναι: Σουλτάνα Νότη, Ευτέρπη Τσιομίδου, Σπυριδούλα Τσιομίδου, Δέσποινα Νούτσου - Βλάχου, Θεοδώρα Τσιομίδου, Ειρήνη Σταμάτη-Σιγάλα, Δέσποινα Νούτσου-Γιαννούση, Αικατερίνη Μπάρκα, Ευανθία Καραγιαννοπούλου, Βαρβάρα Νηλίντα, Έλλη Σταματοπούλου, Μαριάνθη Χαντόλιου, Δήμητρα Βακάρου, Μαριάνθη Καραγιαννοπούλου, Βάσω Καραγιαννοπούλου, Σπυριδούλα Πασχάλη, Αθανασία Τσιομίδη, Χαϊδούλα Πουποβίνη, Στέλα Κουλιού, Αριάδνη Μπίρη, Αλκμήνη Βακάρου, Χρύσα Τσιομίδου - Παπαθεμιστοκλέους, Στεφανία Θεοδωρακοπούλου, Σταυρούλα Μπάκα - Χασιάκου. Επίσης η Εκκλησιαστική Επιτροπή και ο ιερέας μας π. Γεώργιος Τριανταφύλλου θερμά ευχαριστούν την πρεσβυτέρα του μακαριστού π. Δημητρίου Βακάρου κα Φεβρωνία Βακάρου για την δωρεά μιας ιερατικής στολής στην ενορία μας.

Διακρίσεις Επιστήμονα

- Η Σταυρούλα ΜΠΑΚΑ του Χρυσόστομου και της Σταματίας Ευαγγέλου ΚΥΡΑΤΣΗ, Ιατρός Μικροβιολόγος, στις 1/9/2018, ανέλαβε Διευθυντής του Μικροβιολογικού και Βιοχημικού Εργαστηρίου του Αρεταϊείου Νοσοκομείου Αθηνών.

- Η ίδια Επιστήμων, ανεπισσώμενη τις βαθμίδες της Πανεπιστημιακής Ιεραρχίας, στις 10 Μαΐου 2019, εξελέγη καθηγήτρια Μικροβιολογίας της Ιατρικής Σχολής, του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ορκομωσία Νέας Επιστήμονα

Η Σταματία ΧΑΣΙΑΚΟΥ του Δημητρίου και της Σταυρούλας ΜΠΑΚΑ, στις 30 Ιουλίου 2019, ορκίσθηκε και έλαβε το πτυχίο της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού-Καποδιστριακού Παν/μίου Αθηνών.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

ΟΣΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ
ΝΑ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΓΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ - ΚΕΙΜΕΝΑ - ΓΑΜΟΥΣ
- ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ Κ.Α.Π., ΝΑ ΤΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΥΝ ΣΤΗΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΜΑΣ: nea@mosv.gr και στο:
m.pourovini@gmail.com

ΕΠΙΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

www.mosv.gr

και οι φωτογραφίες

της εφημερίδας μας

θα εμφανιστούν έγχρωμες

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΤΕΜΠΛΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

- Η κ. Πασχαλιώρη - Λιάπη Χάϊδω και τα παιδιά της Γεώργιος και Μαρία (Βέροια) προσέφεραν εκατό (100,00) Ευρώ στη μνήμη του συζύγου και πατέρα Ευάγγελου Λιάπη.

- Ο κ. Κουλιός Μιχάλης και η σύζυγός του Στέλλα Πασχαλιώρη (Αλεξάνδρεια) προσέφεραν πενήντα (50,00) ευρώ στη μνήμη του μπαντζανάκη και γαμβρού από αδελφή Ευάγγελο Λιάπη

- Ο κ. Κουλιός Στέργιος και η σύζυγός του Βασιλική Πουλημένου (Πειραιά) προσέφεραν πενήντα (50,00) ευρώ στη μνήμη του θείου τους Ευάγγελου Λιάπη.

- Η κ. Κουλιού Δέσποινα (Αλεξάνδρεια) προσέφερε πενήντα (50,00) ευρώ στη μνήμη του θείου της Ευάγγελου Λιάπη.

- Ανώνυμος προσέφερε πενήντα (50,00) ευρώ.

- Η κ. Μαριάνθη Μπιζάκη - Ζυγούρη (Γρεβενά) προσέφερε πενήντα (50,00) ευρώ στη μνήμη των γονέων της και των αδελφών της

- Ο κ. Χαντόλιος Δημήτριος του Νικολάου (Αθήνα) προσέφερε πενήντα (50,00) ευρώ.

- Ο Σύλλογος Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Ιωαννίνων προσέφερε εκατό (100,00) ευρώ.

Προσφορές για άλλες Εκκλησίες

- Ο κ. Νικόλαος Χαντόλιος του Δημητρίου (Αθήνα) προσέφερε πενήντα (50,00) ευρώ για την εκκλησία Γεννήσεως της Θεοτόκου (Κάτω Παναγία).

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Χαντόλιος Νικόλαος	50,00
Χαντόλιος Νικ. Δημήτριος	50,00
Ρέμος Γεώργιος	50,00
Πίπας Γεώργιος	50,00
Αικατερίνη Σιγάλα	50,00
Κατσαρός Δημήτριος	30,00
Παπαποστόλου Χαράλαμπος	30,00
Τσιομίδου Ευτέρπη	30,00
Τσιομίδου - Γεωργαλλά Σπυριδούλα	30,00
Μπουλντης Αντώνιος	20,00
Παπαποστόλου Σταματία	20,00
Καραμουσαλίδου Παρασκευή	20,00
Παπαζήσης Ζήσης	20,00
Παπαέτρου Γεώργιος	20,00
Μακρής Αχιλλέας	20,00
Μπιζάκης Μιχαήλ	20,00
Εξαρχόπουλος Νικόλαος	20,00
Πλιάτσικα Αλεξάνδρα	20,00
Μπιζάκη - Ζυγούρη Μαριάνθη	10,00
Ρέμου - Παπαδοπούλου Χρυσούλα	10,00
Κόρακα Δέσποινα	10,00

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τσιομίδου - Γεωργαλλά Σπυριδούλα	30,00
Τσιομίδου - Ευτέρπη	20,00

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Όσοι αναγνώστες, για διάφορους λόγους δε λαμβάνουν εφημερίδα **ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ** να επικοινωνούν με τα τηλέφωνα των υπευθύνων του Συλλόγου για την αποστολή των φύλλων. Ο **Μ.Ο.Σ.** έχοντας πλήρη συναίσθηση των υποχρεώσεων του, **ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ** να στέλνει την εφημερίδα μας σ' όλους τους Βρυσσοχωρίτες και φίλους χωρίς περικοπές **ΣΤΗΡΙΖΟΜΕΝΟΙ** στην ένθερμη **ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ** συμπαράστασή σας!

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ Μ.Ο.Σ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ
ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ
ΣΤΟΝ ΕΤΗΣΙΟ ΧΟΡΟ
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020
ΣΤΟ ΕΞΟΧΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
«ΑΛΕΚΟΣ» ΣΤΟ ΚΡΥΦΟΒΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δωρεές για τον Άγιο Χαράλαμπο

Η κα Χρύσα Τσιομίδου - Παπαθεμιστοκλέους (Θεσσαλονίκη) του Αδαμαντίου και της Ευτέρπης προσέφερε τριακόσια (300,00) ευρώ στη μνήμη της γιαγιάς της Χρυσής Τσιομίδου, του πατέρα της Αδαμαντίου και λοιπών συγγενικών προσώπων.

Σταυρούλα Μπάκα (Αθήνα) 100 ευρώ στη μνήμη του θείου της Κων/νου Κυρήση Φίλιο οικογένειας Γ. Σιαμπήρη (Αθήνα) 455 ευρώ στη μνήμη του φίλου τους Γεωργίου Κ. Σιαμπήρη.

Οικογένεια Ευαγγέλου Κ. Σιαμπήρη 150 ευρώ στη μνήμη του αδελφού τους Γεωργίου Σιαμπήρη.

Η πρεσβυτέρα Χαρίκλεια Κασσαβέτη προσέφερε 200 ευρώ για τον Άγιο Χαράλαμπο στη μνήμη του Παππα Νικόλα Κασσαβέτη και της

κόρης της Μαρίας Κασσαβέτη - Βούρβου.

Ο κ. Χαράλαμπος Παπαποστόλου (Βέροια) προσέφερε 100 ευρώ για τον Άγιο Χαράλαμπο

Η κ. Σταματία Παπαποστόλου (Βέροια) προσέφερε 100 ευρώ για τον Άγιο Χαράλαμπο

Η οικογένεια Ευάγγελου Κ. Σιαμπήρη (Βρυσσοχώρι) προσέφερε 50 ευρώ για τον Άγιο Χαράλαμπο στη μνήμη της συμπεθέρας της Παρασκευής Πασχάλη

Ο κ. Κων/νος Νούτσος (Καβάλα) προσέφερε 50 ευρώ για τον Ι. Ν. Γεννήσεως Θεοτόκου υπέρ υγείας αυτού και της οικογένειάς του.

Η κ. Δανάη (Ιωάννινα) 15,00 ευρώ

Ο κ. Δημήτριος Μπιδέρης (Γερμανία) 250 ευρώ για τον Άγιο Δημήτριο αντί 40ημέρου μνημοσύνης της μητέρας του Ελένης Μπιδέρη.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

ΟΣΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ
ΜΑΣ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΝΑ
ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΓΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ -
ΚΕΙΜΕΝΑ - ΓΑΜΟΥΣ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ
Κ.Α.Π., ΝΑ ΤΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΥΝ
ΣΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ:
nea@mosv.gr και στο:
m.pourovini@gmail.com

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Την επιμέλεια της τελευταίας σελίδας της εφημερίδας, που αφορά τις προσφορές, δωρεές και συνδρομές για Εκκλησίες του χωριού και του Συλλόγου, επιμελούνται αντίστοιχα ο ταμίας της Εκκλησιαστικής Επιτροπής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΥΑΓΓ. ΣΙΑΜΠΗΡΗΣ** (Βρυσσοχώρι Ζαγορίου τ.κ. 44010 τηλ. 2653022720 κιν. 6974061008 και 6945436304 και η ταμίας του Συλλόγου **ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΡΟΜΠΟΥΛΙΑ-ΝΟΥΔΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ** (Θωμά Κούργια 2 Ελεούσα τ.κ. 45500 Ιωάννινα) τηλ. 2651062620 κ 6947042559.

Συνδρομές, προσφορές και δωρεές που αποστέλλονται με ταχυδρομικές επιταγές να εκδίδονται στο ΟΝΟΜΑ του ΤΑΜΙΑ της Εκκλησιαστικής Επιτροπής και του Συλλόγου, και όχι στο Σύλλογο, Εφημερίδα και Εκκλησία, διότι η αζαργύρωσή τους είναι δυσχερής.

**ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ
ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ**
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Μ.Ο.Σ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ
ΚΩΔ: 1979 - www.mosv.gr
.....
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ & ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ
Κυκλοφορούν σε 900 φύλλα
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΤΖΕΚΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 2651026296

Εκδότης - Υπεύθυνος για το Νόμο
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗΣ
Πρόεδρος Μ.Ο.Σ.
44010 ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ
Τηλ.: 26530 22771
Πάφου 1
45332 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ.: 26510 64927
ΚΙΝ.: 6979322848
.....
Τακτικοί Συνεργάτες
Γκαράνη - Παπακων/νου Χαρίκλεια

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Γκαράνης Σταύρος
 2. Οικονόμου Ευτυχία
 3. Χαντόλιος Κων/νος
 4. Βακάρος Γεώργιος
 5. Πουποβίνης Ευθύμιος
 6. Τσιομίδης Κων/νος
 7. Δημητράκης Αθανάσιος
 8. Δρομπολιανούδη - Καραγιαννοπούλου Βασιλική
 9. Μπάρκας Ηλία Δημήτριος
-
Πρώτοι Συνεργάτες
1+ Δρ. Δημήτριος Αθ. Κουνάβος
2+ Αδαμάντιος Δ. Κουνάβος
3+ Δρ. Αδαμάντιος Αν. Τσιομίδης
4+ Κων/νος Κουνάβος
5+ Λάμπρος Τάτσης

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

- α) Εισφορές - συνδρομές
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΡΟΜΠΟΥΛΙΑ-ΝΟΥΔΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
Θωμά Κούργια 2 Ελεούσα τ.κ. 45500
Ιωάννινα
Τηλ: 26510 62620 και 6947042559
- β) ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΥΛΙΟΣ
Βενιζέλου 42 - Αλεξάνδρεια
Τηλ.: 6977922890